HALKIN SESİ 128

27 EYLÜL 1977
4 Lira

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Avrupa basını bildiriyor:

«TİİKP 1. KONGRESİ TÜRKİYE'DE YAPILDI»

Lastik-İş yöneticileri işçi atılmasına göz yumuyor

5 yıldır 4. Levent'teki Doğan Lastik fabrikasında çalışıyorum. Fabrikamızın şimdiki mevcudu 70-80 kişidir. DİSK'e bağlı Lastik-İş sendikasına kayıtlıyız.

Fabrikamızda lastik tozları ve zehirli maddeler sağlığımızı tehdit etmektedir. Tek koruyucu tedbir olarak yoğurt verilmektedir. Onu da her gün alamıyoruz.

Fabrikamız birçok mücadeleye şahit oldu. 1975 Aralık'ında yılbaşı ikramiyesi verilmediği için direndik. Yine 1976'nın Mart'ında 137 işçi direnişe geçtik. Patron bu 137 işçinin çoğunu işten attı. 16 yıllık bir işçiye sadece 8 bin lira tazminat verdi. 2-3 yıllık işçiler hiç bir hak alamadılar. Lastik-İş yöneticileri bu direnişe sahip çıkmadılar. Sendikacılar grev çadırına bile uğramadılar. İşçiler 1,5 ay karda kışta fabrika kapısında nöbet bekledi. Sendika bir de üstelik direnişe katılmayanları, 'Bu direnişin sonu parlak değil.' diyerek çalışmaya teşvik etti. Sonunda da işçilerden habersiz patronla sözleşme imzaladılar. Bizim bir ay sonra haberimiz oldu.

Bugünkü duruma gelince: Sendikacılar yine fabrikaya uğramıyorlar. Bir ay önce zam alacakları nedeniyle 22 işçi atıldı. İçlerinde 19 senelik 4-5 işçi vardı. Bir de emekliliğine 2 sene kalmış bir işçi vardı. Şimdi yirmi otuz işçi daha işten atılacak diye laflar dolaşıyor. Sendika atılanlara hiç sahip çıkmıyor. Geçen gün üç temsilci birlikte çıkışlarını alıp gittiler. Patron 'sizi sendikasız çalıştıracağım' diyor. İşçiler bu durumlara çok kızıyorlar.

Biz tabandaki lastik işçileri, sendikamız Lastik-İş'e sahip çıkmalıyız. Biz Lastik-İş'i yıllardır alın terimizle yükselttik. Ama Rus uşakları gelip üstümüze tünediler. Bu baykuşları defedip sendikamızın başına namuslu, devrimci işçileri geçirelim.

Hem baskıdan sömürüden hem de Amerika'dan, Rusya'dan kurtulmak için, birleşmeliyiz.

Doğan Lastik'ten Devrimci Bir İşçi

ERZİNCAN
Köylerde jandarma baskısı

Son günlerde Erzincan'ın köylerinde jandarmanın baskıları artmıştır. Polis sürekli yollarda arama yapmakta, halka gözdağı vermeye çalışmaktadır. Polis aramalarda bulduğu devrimci kitaplara ve Halkın Sesi'ne kanunsuz olarak el koymaktadır.

Öte yandan jandarma da köylere baskınlar düzenlemektedir. Köylüler sabaha kadar jandarma gözetimi altında tutulmaktadır. Son olarak 13 Eylül salı günü jandarma başçavuşu, Çağlayan jandarma üst çavuşu ve bir gurup jandarma Molla köyünü bastılar. Baskına bahane olarak köyün duvarlarına yazılmış bazı yazıları gösterdiler. Köy halkından bir bakkalı çağırıp, "Bu yazıları sen yazmışsın" diyerek tehdit ettiler. Daha sonra köyün kahvesini zorla açtırdılar. Jandarma kahveciyi, bakkalı ve köy ihtiyar heyetinden bir köylüye sabaha kadar rehin tuttu. Kahvede pusu kurup beklediler ve gece yoldan geçen ihtiyar bir köylünün üzerine saldırdılar. Evine giden bir köylüyü de, "Burada ne geziyorsun" diye tehdit ettiler ve dövdüler. Sabah olunca da duvarlara yazılı sloganları sildirmek için köylülere baskı yaptılar. Köylüler bu baskılardan nefret ediyor.

Erzincan'lı Devrimciler

VAN
Polis Halkın Sesi okuyanlara baskı yapıyor

Van'da polis sürekli olarak Halkın Sesi okuyanlara baskı yapıyor. Amaçları anti-revizyonist, anti-faşist mücadeleyi bastırmak. Polis posta ile gelen dergilere ya el koyuyor, ya da postacı dergiyi bize getirmeden önce polise haber veriyor. Postacı dergileri getirdikten biraz sonra da polis geliyor. Halkın Sesi'ni dağıtan arkadaşı 1. Şubeye götürüp, "yasak yayın buldukları" gerekçesiyle hakaret edip dövüyorlar. 124. sayı geldiğinde dağıtıcı arkadaşımız polisin el koymaması için dergileri postaneden çekmek istemedi. Postacı polismiş gibi çeşitli tehditler savurdu ama arkadaşın tepkisi karşısında korkup gitti.

Geçenlerde Van'da anti-revizyonist kitaplar satan bir kitabevi açıldı. Bu kitabevine de baskı yapıyorlar. Ama biz Vanlı devrimciler olarak hiç bir baskıdan yılmayacağız.

Bir Gurup Devrimci

Bir Okuyucumuzun Tuğla İşçileriyle Yaptığı Röportaj:

Tuğla işçileri: "SİGORTA VE 8 SAATLİK İŞGÜNÜ İSTİYORUZ"

Tuğla işçileri baskıda çalışıyor. Arkada görülen baraka işçilerin yatakhanesidir.

Torbalı'nın Subaşı köyündeki tuğla işçileriyle konuştuk. Subaşı köyü yakınlarındaki çeşitli ocaklarda çalışan işçilerin sayısı 1000'den fazla. Bu işçilerin hemen hemen hepsi Konya'dan bir süre çalışmak için gelmişler. Konuştuğumuz işçilerden biri bu durumu şöyle anlattı:

"Buraya beş aylığına çalışmaya geldik. Beş ayı bitirmeyince bırakmazlar. Hasta olup biraz fazla yatacak olsan, mahsus yapıyor derler. Ya hasta olmayacaksın ya da hasta hasta çalışacak sın."

Tuğla ocaklarındaki çalışma şartları çok ağır. İşçiler günde 14-15 saat çalışıyorlar. Bir işçi şöyle diyor:

"İşler ağır olduğu için insan kuvvetten düşüyor, hasta oluyor. Sigorta olduğu söylenmesine rağmen 5 senelik bir işçinin bile sigorta hakkı yok".

Bir diğer işçi şunları söyledi:

"Benim babam 15-20 sene çalıştı. Şimdi biz bakacağız ona. Sonunda biz de öyle olacağız. Ancak 40 yaşına kadar çalışabileceğiz. Ondan sonra bakacak kimsen olursa bakar, yoksa durum kötüdür."

Bir başka işçi şunları anlatıyor:

"Burada sigorta yok. Kaçak işçi çalıştırıyor. Bir tuğla ocağında 12 kişi çalışıyorsa patron bunların bir veya ikisini sigorta ettiriyor veya hiçbirini sigortalamıyor. Gelen sigorta müfettişiyle de anlaşıyor, ona biraz para veriyor sigortaya yazdırmıyor. İşçi de hastalandığı zaman mecburen kendi parasıyla tedavi oluyor. Sigorta bizim yüzde ikiyüz hakkımız."

İşçilerin yövmiyeleri daha memlekette iken patronlar tarafından tespit ediliyor. Toprak ağaları gibi patronlar kışın işçilere biraz para vererek kendilerine bağlıyorlar.

Tuğla ocaklarında çalışan işçilerin bir kısmı 10 ile 14 yaşlarındaki çocuklar. Bu çocuk işçilerin yaptıkları işler diğer işçilerin yaptıkları işlerden daha hafif değil, ama aldıkları ücret çok daha az.

Tuğla işçileri taleplerini şöyle sıralıyorlar:

"Sigorta olmalı. 15 saat değil 8 saat çalışmalıyız."

DENİZLİ
Haşhaşın ne kadar ekileceğini biz biliriz

Dergimize mektup gönderen Denizli'nin Bekilli kasabasından 47 haşhaş üreticisi diyor ki:

"Haşhaşın ne kadar ekileceğine biz karar veririz. Haşhaş'daki bütün ambargolara son, sınırsız haşhaş ekimi! Satım ve ekimdeki güçlükler kalksın. Bir avuç işbirlikçinin aldığı karar halkımızı bağlamaz. Hiçbir emperyalist bizim işimize karışamaz. Onlar halkımızın yakın tarihine bir baksınlar, o zaman anlarlar bizim ne çetin ceviz olduğumuzu."

47 Haşhaş Üreticisi (İmzalar)

GAZİANTEP
BİR HAFTA BASKI ALTINDA ÇALIŞ, ELİNE GEÇEN 150 LİRA

Biz Gaziantep'in sanayi işçileriyiz. Mehmet Ayaz ve Hüseyin Ovayol'un yanında çalışıyoruz. Sabah saat 7.30' da işbaşı yapıyoruz. Akşama kadar çalışıyoruz. Ne iş güvenliğimiz var, ne can güvenliğimiz. Hiçbir sosyal haktan yararlanamıyoruz. Bütün bunlar yetmezmiş gibi bir de usta baskısı altında çalışıyoruz. Haftalıklarımızın arttırılmasını ve akşamları işi erken bırakmamızı söylediğimizde bunu kabul etmediler. Akşamları iş bitimine kadar çalışmaya mecburuz. Haftalıklarımız ise 5 ayda ancak 10-15 lira artıyor. Devrimci yayınları okuduğumuzu görünce usta "bunları okumayın" dedi. Devrimci dergileri okuyamayalım diye bizi akşam daha geç saatlerde bırakmaya başladı. Eve geldikten sonra ancak yemek yiyecek kadar vakit bırakıyorlar. İşe biraz geç kaldık mı bizi azarlıyorlar.

Haftada elimize geçen 150-200 lira. Aylığımızın 250 lirasını ev kirasına veriyoruz. Bu parayla boğazımızı bile geçindiremiyoruz.

Bir de yeni çıkan Çıraklar Kanununun 67. maddesine göre 16 yaşından küçük çocukların çalışması yasaktır. Bırak 16 yaşını daha ilkokul talebeleri, 9-10 yaşındaki çocuklar 15 saat çalışıyor. Bizi çalıştıran ustalar arkadaşlarımızla konuşmamızı bile engelliyorlar. Gidip bir arkadaşa diğerini kötülüyorlar. Böylece birbirimize düşman olmamızı istiyorlar. Bir paket sigarayla bizleri kandırmaya çalışıyorlar.

Son olarak bir arkadaşın eline 200-250 kiloluk bir demir düştü. Bir hafta çalışamadı. Usta haber yollayıp, "gelsin tek eliyle çalışsın da haftalığını vereyim" dedi. Arkadaş tek eliyle çalışamayacağını söyleyince de haftalığını kestiler.

Bu adamlar 5 Haziran seçimlerinde de AP'ye oy toplamışlardır. Bazı arkadaşlara bu iş için para teklifinde bulunmuşlardır. Arkadaşlarımız parayı kabul etmeyince de "seni işten atarım" diye tehdit etmişlerdir. Bütün Düztepe mahallesi bu adamları iyi tanımalıdır

Bir Gurup İşçi

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - IST. • ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200, Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın ilanları: 200 lira •
• Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. • TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ, Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Dağıtım: FİKRİ NİĞİŞ • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Vittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

SEYDİŞEHİR'DE SOSYAL EMPERYALİST SÖMÜRÜ VE MC

MC Hükümeti sosyal-emperyalistler tarafından yapılan Seydişehir Alüminyum Tesislerinin iki ünitesinde üretimi durdurdu. Enerji Bakanı Kâmran İnan geçtiğimiz hafta, "Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nin yılda 600 milyon liralık gelir sağladığını, buna karşılık 10 milyar liralık enerji tükettiğini" açıkladı. (Hürriyet, 20 Eylül 1977) Bakanın açıklamasından, Fabrikanın büyük bir zarar içinde olduğu anlaşılıyordu.

Kâmran İnan'ın yukarıdaki sözleri söylediği günlerde Türkiye'deki Sovyet Büyükelçiliği "Bu Tesisin Türkiye'nin sanayisine büyük bir hizmet olduğunu" ileri sürdü. Büyükelçiliğin yayınladığı bildiride Sovyet yatırımlarının Türkiye'nin ulusal ekonomisin gelişmesine katkıda bulunduğu iddia ediliyordu.

Dergimiz daha önceki sayılarında Seydişehir Alüminyum Tesislerindeki sömürüyü ortaya koymuştu. Şimdi MC hükümeti bu ağır sömürü karşısında Fabrikayı durdurmaktadır. Sosyal-emperyalistlerin "Türkiye'ye hizmet ettiğini" söyledikleri tesisler, bir demir yığını olarak ortada kalmıştır. Bu, Yeni Çarların yurdumuzda öyle bir "hizmeti"dir ki, Timur'un fili gibi, Ülkenin zenginliklerini yutmaktan başka bir marifeti yoktur. Çalıştırsanız bir türlü, çalıştırmasanız bir türlü! Çalıştığı zaman sadece harcadığı enerji tutarı, gelirinin 16 katıdır. Çalışmadığı zaman ise, durduğu yerde sosyal-emperyalistlere borcumuzu artırmaktan başka bir şeye yaramıyor. Yani Türkiye'nin batağa gömülmüş ekonomisi üzerinde tüy gibi duran bir fabrika. Seydişehir Alüminyum Tesisleri, Yeni Çarların "yardım" diye uzattıkları kredilerin neye hizmet ettiğini gözler önüne seriyor:Türkiye 'yi soymak!

Sosyal-emperyalistlerin bu kredilerle asıl elde etmek istediklerini ise, yine Büyükelçiliğin bildirisinden öğrenmek mümkün. Bildiri 'ekonomik işbirliğinin, politik ilişkileri geliştirmede giderek sağlamlaşan bir temel oluşturduğunu' belirtmektedir. Bunun anlamı açıktır: Sosyal-emperyalistler, verdikleri kredilerle yurdumuzun siyasi bağımsızlığını da satın alacaklarını düşünmektedirler. Onlar tarih boyunca bütün emperyalistlerin gittikleri yoldan yürüyorlar:Türkiye ekonomisine tamamen elkoyarak, yurdumuzun tek efendisi olmak! İşte bu yüzden MC ile imzaladıkları her anlaşmadan sonra "siyasi belge"yi piyasaya sürmektedirler.

Sosyal-emperyalistlerin son bildirisi, Türkiye'ye artık bu anlaşmayı imzalama noktasına gelindiğini hatırlatıyor. Brejnevlerin son zamanlarda böyle bildirileri sık sık çıkarmaları anlamlıdır. Onlar artık gerekli "temeli" attıklarını ve "siyasi belge"nin imzalanması şartlarının oluştuğunu düşünüyorlar.

Meselenin diğer bir yönü ise şudur: Türkiye halkının sosyal-emperyalistlere ve uşaklarına karşı mücadelesi yükseliyor. Bunlar gittikçe daha çok teşhir oluyorlar. Seydişehir'deki sömürünün açığa vurulması ise, halkın Yeni Çarlara karşı nefretini daha da arttıracaktır. İşte Moskova radyosunun Türkiye'nin içişlerine daha çok burnunu sokmasının ve bildiriler çıkarmalarının anlamı burada yatmaktadır. Sosyal-emperyalistler halkın mücadelesi karşısında bu kölelik anlaşmasını bir an önce imzalaması için Türkiye'ye baskı yapıyorlar. Öte yandan sosyal-emperyalist sömürünün üzerine gidilmemesi için ülkemize gözdağı veriyorlar.

Bütün bunlar karşısında MC ne yapıyor? Kapısına kilit vurdukları Seydişehir Tesislerinin projesinin altında sanki Demirel-Türkeşlerin imzası bulunmuyor. Sanki bu Tesisin Türkiye ekonomisinin başına bela olmasından sorumlu olanlar Demireller, Çağlayangiller değil de Türkiye halkıdır. Emperyalist uşaklığı MC'nin ruhuna işlemiştir. MC'nin bakanları o kadar pişkindir ki, bir yandan Yeni Çarların vurgununu rakam rakam anlatırlarken, diğer yandan onlarla anlaşmalar imzalamaya devam ediyorlar. Ekonominin şalterlerini iyice Brejnevlerin ellerine teslim ediyorlar. Bulgaristan'la imzaladıkları enerji anlaşmalarını, Sovyetler Birliği ile yaptıkları görüşmeler takip ediyor. MHP'li bakanlar sosyal-emperyalistlerin kapısını aşındırıyor. Çağlayangil "siyasi belge"nin imzalanması konusunda sosyal-emperyalistlere göz kırpıyor. Demirel-Türkeşler Kıbrıs işgalinde ısrar ettikçe Rusya'ya daha çok boyun eğiyorlar. MC, sosyal-emperyalistlerin yurdumuza sızması için bütün kapıları ardına kadar açıyor.

İşte Demirel-Türkeşler bu siyasetleriyle yurdumuzu süper devletlerin yörüngesine oturtmuştur. Oysa bugün Türkiye'nin en çok ihtiyaç duyduğu şey, bu çıkmazdan kurtulmak ve Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşmektir. Geçtiğimiz hafta İstanbul'da toplanan 10. Dünya Enerji Konferansı bu açıdan ülkemizin önüne çok değerli dersler koymaktadır. Emperyalistlerin daha düne kadar horladığı ezilen ülkeler, iki süper devletin baskı, denetim ve hegemonyacılığına karşı nasıl mücadele ettiklerini bu Konferansta bir daha gösterdiler. Onlar milli ekonomilerini koruyup güçlendirmede kararlı olduklarını dile getirdiler. Emperyalistlerin yağmacı siyasetlerini mahkum ederek, Yeni Ekonomik Düzen özlemlerini ifade ettiler. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin yurdumuza gelen değerli temsilcileri, bu Konferans dolayısıyla bütün Üçüncü Dünyaya bir kez daha birliklerini güçlendirme çağrısında bulundular.

Türkiye işte bu çağrıya kulak vermeli ve Üçüncü Dünya içindeki onurlu yerini almalıdır.

HALKIN SESİ

Yorumsuz:

(SOVYETLER BİRLİĞİ ANKARA BÜYÜKELÇİLİĞİ TARAFINDAN DAĞITILAN BİLDİRİDEN)

"Son yıllarda SSCB'nin ekonomik ve teknik yardımıyla Türkiye'de ülke ekonomisi için büyük öneme sahip şu üniteler kurulmuştur:... Seydişehir'deki Türkiye tarihinde ilk ve Yakın ve Ortadoğu ve Güney Doğu Asya'daki en büyük alüminyum fabrikası... SSCB yardımıyla fabrikanın kapasitesi iki kat artırılacaktır.

"Karşılıklı yarar temelinde ki bu tür işbirliği, gelişmekte olan ülkelerin çıkarlarına ve kendi bağımsız ulusal sanayilerinin kurulmasına ve geliştirilmesine yönelik çabalarını tamamiyle karşılamaktadır.

"Sovyet-Türk ekonomik ve tekniş işbirliğinin ulaştığı düzey ve elverişli perspektifleri, SSCB ve Türk halkları arasındaki karşılıklı anlayış ve dostluk ilişkilerinin ve çok yönlü işbirliğinin daha da geliştirilmesi için giderek sağlamlaşan bir temel olmakta, L. İ. Brejnev'in Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 25. Kongresinde de açıkladığı gibi, SSCB'nin Türkiye ile işbirliğinin ekonomik alanda kademeli olarak politik sorunlara kaymasına yardım etmektedir."

ENERJİ ve TABİİ KAYNAKLAR BAKANI KÂMRAN İNAN (Hürriyet, 20 Eylül 1977)

"Seydişehir Tesislerinde şimdilik iki ünite durdurulmaktadır. Seydişehir yılda 600 milyon liralık üretim yapmaktadır. Bu tesislerin yılda çektiği ise 1 milyar 400 milyon KWS'dir. 1977 Türkiye tüketim rakamının planlama rakamlarına göre 21 milyar civarında olduğunu belirtirsek, bu korkunç tüketimin önemi ortaya çıkar."

SAHTE TKP'NİN RADYOSUNDA MADEN-İŞ KONGRESİ

Maden-İş Kongresinde İ.Bilen'in kararları

Sahte TKP'nin borazanı "Bizim Radyo", 19 Eylül tarihli yayınında Maden-İş Kongresiyle ilgili olarak şunları belirtiyor:

"Maden-İş sendikasının Genel Kurulu... Sendikal harekete burjuvaziyle sınıf uzlaşmacılığını bulaştırma girişimlerinin, ya da sendikal hareketi bir burjuva partisinin peşine takma düşüncesinin başarıya ulaşamıyacağı kesinlikle görüldü..."

"Herşeyden önce işçi sınıfımızın enternasyonal işçi sınıfıyla olan birliğinin somut köprüleri bu Genel Kurulda atıldı. Maden-İş sendikasının Dünya Sendikalar Federasyonuna katılma kararı alması Türkiye işçi sınıfının tarihine geçecek önemdedir... TKP'nin tüm uluslararası forumlarda, kimilerindeki çözülmelere karşı proletarya enternasyonalizmini göğsünü gere gere savunması ülkenin ta bağrındaki bu güçlü enternasyonalist bilinçlilikten güç alıyor..."

"Maden-İş Genel Kurulu, aynı zamanda tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-feodal güçlerin UDC'de birleşmesi yolunda işçi sınıfının kesin isteğini de dile getirdi..."

"Metalurji işçileri Türkiye işçi sınıfının partisine özgürlük belgisini yükseltmekle politik çizginin gerçek eksenini göstermişlerdir. Bu eksen TKP'dir."

Bundan yirmi gün kadar önce işçi sınıfından gizli olarak yapılan Maden-İş Kongresi hakkında nihayet bir ses çıktı. Ama bu, ne Genel Başkan Kemal Türkler'in yaptığı bir açıklamaydı, ne de Maden-İş'in Maha Bülteninde yer alan bir haber. Revizyonistlerin kapalı kapılar ardında işçi sınıfına karşı aldıkları kararlar, yukarıda özetini verdiğimiz şekilde, sahte TKP'nin Doğu Almanya'daki "Bizim Radyo"sundan açıklanıyordu.

Bu ne küstahlıktır ki, işçi sınıfı, sendikasının kongresiyle ilgili haberleri artık Doğu Almanya'daki Brejnev'in radyosundan öğrenebilmektedir. Revizyonistler işçi sınıfından gizli yaptıkları kongrenin kararlarını da günlerdir gizli tutmuşlardır. Çünkü "Bizim Radyo"nun yayınından da anlaşılacağı gibi, bu kararların işçi sınıfımızla en ufak bir ilgisi yoktur. Bunlar tamamen Brejnev'in emperyalist emellerine hizmet etmektedir. Vatan satıcıları efendilerine sundukları hizmetleri daima halktan saklamaya çalışmışlardır.

SAHTE TKP'NİN "İŞÇİLERİ": SENDİKA AĞALARI, HER CİNS ASALAK VE YİYİCİ TAKIMI

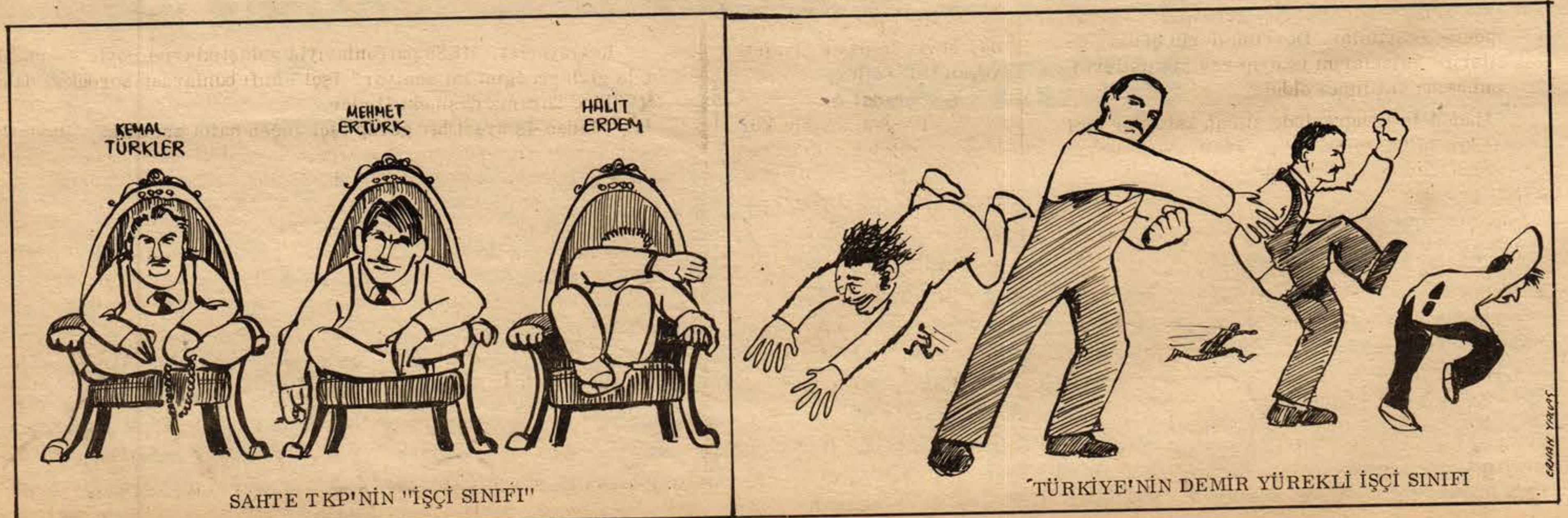
Revizyonistlere göre, Genel Kurulda "metalurji işçileri Türkiye işçi sınıfının partisine özgürlük belgisini yükseltmekle politik çizginin gerçek eksenini göstermişlerdir. "Bu eksen TKP'dir." Yine bunlara göre, işçi sınıfı UDC konusunda "kesin isteğini dile getirmiştir."

Kimdir bu "metalurji işçileri"? Revizyonistlerin sözünü ettiği "işçi sınıfı" kimlerdir? 14. Bölge'de Mehmet Ertürk'ü, pabucunu eline vererek kovalayan Demir Döküm işçileri mi eksenlerinin sahte TKP olduğunu söylüyor, yoksa 4. Bölge'de Halit Erdem'i bir şamar darbesiyle deviren Kartal'lı işçiler mi? Lokal temsilciliklerı revizyonistler tarafından iptal edilen ve seçimlere katılamayan Simko ve Java işçileri mi UDC'yi istiyor, yoksa revizyonistlerin kaybedeceklerini bildikleri için seçim yapmadıkları diğer birçok fabrikanın işçileri mi? Rus uşaklarının binbir dalaverayla tezgahladıkları Maden-İş'in sahte Kongresine bir göz atmak, bu "işçilerin" kimler olduğunu anlamaya yetiyor. İşte sahte TKP'nin "işçi sınıfı": İnşaat mütahidi ve kaşarlanmış sendika ağası, kendini Brejnev'in kollarına bırakmış Kemal Türkler; Rus beşinci kolunun has adamı Mehmet Ertürk; onun yamağı ve MESS patronlarının adamı Halit Erdem; gene aynı kumaştan dokunmuş Murat Tokmak, Hikmet Aslan ve diğerleri. Bunlardan başka Ertürk-Türkler çetesinin bazı tabii delegeleriyle, atanmış delegeleri ve bizzat revizyonist çeteden maaş alan bir kısım adamlar da revizyonistlerin "işçi sınıfını" oluşturuyor.

İşte Kongrede sahte TKP'ye özgürlük isteyenler ve UDC'yi savunanlar bunlardır. Yani gerçekten işçilerin veya işçiler tarafından seçilen delegelerin dışında her cins asalak ve yiyici takımı, sendika bürokratı. Sahte TKP'nin böyle bir "işçi sınıfına" önderlik etmesi mübarek olsun. Bunların etrafında döndükleri eksenin ne olduğu da çoktan ortaya çıkmış bulunuyor: Bu Brejnev'in eksenidir.

REVİZYONİSTLERİN MOSKOVA'YA KURDUĞU YENİ KÖPRÜ

Sahte TKP, Maden-İş'i Dünya Sendikalar Federasyonu'na soktuklarını ve böylece "enternasyonal işçi sınıfıyla köprü kurduklarını" iftiharla ilan ediyor. Revizyonistlerin dillerindeki "enternasyonalizmin" Rus uşaklığı olduğunu hâlâ anlamaya varsa, bunların, Dünya Sendikalar Federasyonu'nun ne biçim bir örgüt olduğuna bakmaları yeter. Bu Federasyon Brejnev'in hakimiyeti altında bulunmaktadır. Bütün marifeti, çeşitli ülkelerin işçi sınıflarını Yeni Çarların baskısı altında tutmaya çalışmaktır. Revizyonistlerin "köprü"sünün, doğrudan doğruya sosyalemperyalistlerle yurdumuz arasında kurulduğu a-

SAHTE TKP'NİN "İŞÇİ SINIFI"

TÜRKİYE'NİN DEMİR YÜREKLİ İŞÇİ SINIFI

MADEN-İS KONGRESİ İSCİLERDEN GİZLİ YAPILDI

çıktır. Onlar bu Kongrede Brejnev'e daha sıkı sarılma kararı almışlardır. Çünkü işçi sınıfı revizyonistleri tabandan kovmuş ve sendikaların tepesinde kuşatmıştır. Revizyonist ağaların Yeni Çarların sopasıyla işçi sınıfına ve halka meydan okumaları bu yüzdendir.

BEŞİNCİ KOLA OMUZ VERENLERİN MADEN-İŞ KONGRESİNDEN ALACAĞI DERS VARDIR

Sahte TKP, Maden-İş Kongresinde "sendikal hareketi bir burjuva partisinin peşine takma düşüncesinin başarıya ulaşamıyacağının kesinlikle görüldüğünü" söylüyor. Böylece Maden-İş yönetiminin bütünüyle İ. Bilen Kliği tarafından gaspedildiği ilan edilmektedir. Mehmet Ertürk, Halit Erdem ve Murat Tokmak gibi ipliği pazara çıkmış revizyonistler bu Kongrede Maden-İş'in tepesine oturtulmuştur.

Rus beşinci kolu Maden-İş Kongresini işte bu sonucu alacak şekilde tezgahlamıştır. İ. Bilen revizyonistleri halka karşı öyle ağır suçlar işlemişlerdir ki, işçi sınıfı bunlardan hesap sordukça, ihanet çetesinin mensupları can havliyle birbirlerine sarılıyor. İşçi sınıfı üzerinde hile ve tertiple, zorbalıkla kurdukları saltanat sallandıkça koltuklarına dört elle yapışıyorlar.

Beşinci kol artık "CHP'li" maskesini kullanmayı da bir yana bırakmaktadır. Bunlar sendikalara, derneklere ve çeşitli kitle örgütlerine sızarken bu maskeden çok yararlanmışlardı. Brejnev uşağı kimliklerini gizleyerek ve CHP'li gibi görünerek birçok insanı aldatabilmişlerdi. Ama artık bulundukları her yerde kitleler bunların göğsüne "Rus uşağı" ve "revizyonist" yaftasını asmakta ve mücadeleye atılmaktadır. Beşinci kol mensupları işte bu sebepten dolayı artık, "sendikal hareketi bir burjuva partisinin peşine takanlarla mücadeleden", yani CHP'li sendikacıları yönetimden uzaklaştırmaktan dem vuruyorlar. "Sınıf sendikacılığından", "sendikal bağımsızlıktan" şimdi daha çok sözetmelerinin sebebi budur.

Bugüne kadar revizyonistlere omuz vermekten menfaat umanlar acaba son Maden-İş Kongresinden bir ders almışlar mıdır? Bunlar Rus uşaklarını kendi elleriyle getirip sendikaların tepesine oturttular. Devrimcilerin bütün eleştirilerine kulaklarını tıkayıp revizyonistlerin tırmanmasına yardımcı oldular.

Maden-İş Kongresinde alınan kararlar işçi sınıfını kesinlikle temsil etmiyor. Revizyonistler bundan sonra kongrelerini isterlerse Ahmet İsvan'ın Belediye Sarayında değil, Brejnev'in Kremlin Sarayında yapsınlar, işçi sınıfının eli bunların yakasındadır. Şimdi revizyonizme karşı mücadeleyi daha da yükseltmenin ve örgütlemenin zamanıdır. Öncü işçiler tek tek fabrikalarda gelişen devrimci muhalefet hareketinin başına geçmeli ve bunları birleştirmelidir. O zaman bu muhalefet çığ gibi büyüyecek ve Maden-İş'in tepesinde bir ur gibi duran revizyonist çeteyi söküp atacaktır. Maden-İş'in, işçi sınıfının devrimci bir sendikası haline gelmesi ancak böyle mümkündür.

FIKRA

Maden-İş Kongresinde yoklama

6 Eylül 1977. Saat sabahın dokuzunu gösteriyor. Maden-İş'in başındaki Rus beşinci kolunun düzenlediği sahte kongre Ahmet İsvan'ın karanlık Belediye salonunda başlıyor. Sahte Başkanlık Divanı yerini aldı. Şimdi yapılan yoklamaya kulak verelim:

-İnşaat komisyoncusu, kaşarlanmış sendika ağası, kendini Brejnev'e teslim etmiş işçi düşmanı Kemal Türkler

-Burada!

-Sahte TKP'nin has adamı, Rus beşinci kolu, vatan satıcısı ve işçi düşmanı Mehmet Ertürk

-Burada!

-Kartal işçilerinin ayak izi hâlâ pantolonunun arkasında görülen işçi düşmanı ve Rus uşağı Halit Erdem

-Burada!

-Grev kırıcılığıyla ün salmış, meşhur Rus uşaklarından Murat Tokmak, Hikmet Aslan ve aynı meslekten diğer elemanlar

-Burada!

-Rus beşinci kolunun fedaisi, revizyonist ağaların fabrika polisi İGD

-Burada!

-İşçi parasıyla Ada'da, Moda'da pasta ziyafeti veren İKD şefleri

-Burada!

-TASS ajansının Türkiye temsilcisi Politika'nın aylık fiyatı yüzbin lira olan yazarları Aydın Engin ve Oya Baydar

-Burada!

-Yeni Çar I. Leonid Brejnev

Bütün revizyonist sendika ağaları hep bir ağızdan:

-Kalbimizde!

-İşçi sınıfı?

-YOK!

Halit Erdem yutturduğunu sanıyor

Kartal'da 400 işçinin çalıştığı Parsan fabrikasında hâlâ lokal temsilcisi yok. Revizyonistler 200 işçinin çalıştığı Elektronal ve 150 işçinin çalıştığı Java Motor fabrikasında da lokal temsilci seçimlerini yaptırmadılar. Lokal temsilciliği seçimi yapılmayan daha birçok fabrika var. Maden-İş 4. Bölge'den bir işçi, dergimize gönderdiği mektupta şöyle diyor:

"Halit Erdem'in en çok kullandığı sözlerden biri de 'burjuvaziye yutturacağım'dır. Ama artık bu sözle neyi kastettiğini anladık. Bu sözü söylüyorsa bilin ki, işçi sınıfına yutturmaya çalıştığı birşeyler vardır. İşçiler 'bizim fabrikada seçim ne zaman yapılacak' diye sorar. Halit Erdem: 'Efendim, sizin fabrika mı? Şey... sizin fabrika şey fabrikasıydı, değil mi? Sizin fabrikanın zamanı geçti.' Aklı sıra yutturduğunu sanıyor. Başka bir yerde işçiler yine sorar: 'Bizim fabrikada grev ilanı asıldı. Patron makinaları çıkartıyor. Ne zaman greve gideceğiz?' Cevap hazırdır: 'Ne yazık ki kanunlara göre yapılacak birşey yok. Ah, bu gerici kanunlar bir olmasa.' Yine yutturduğunu sanır. Türkiye işçi sınıfı böyle "cin" gibi bir revizyonisti yıllardır görmemişti."

"Halit Erdem Sergi Sarayı'nda utanmadan 'biz Milli Kurtuluş Savaşından ilham alıyoruz' dedi. Rus uşağı olduğunu gizleyebileceğini düşünüp sevinecekti ki, salonun bir köşesindeki İGD'liler 'Yaşasın Rusya' diye bağırmaya başladılar. İGD'lilerin çığırtkanlığı Halit Erdem'in işçi sınıfına neyi yutturmaya çalıştığını ortaya koyuyor: Yeni Çarlara köleliği. Ama yutmuyoruz. 4. Bölge seçimlerinde olduğu gibi hesap soruyoruz."

MADEN-İŞ 4. BÖLGEDEN HABERLER

Revizyonistlere karşı tepki artıyor

Kartal muhabirimiz bildiriyor

Maden-İş'in yönetimindeki revizyonist ağalar, Halit Erdem'in devrilmesiyle 4. Bölgeye başkan seçilen Hasan Kahraman üzerinde baskı uyguluyorlar. İki aydır "deneme" adı altında Hasan Kahraman'ın yetkilerini kendileri kullanmaya devam ediyorlar. Süleyman Üstün gibi revizyonistlerse fabrikalarda "bu adam burada durmaz, bu adamın ayağı kaydırılır" diye konuşuyorlar. Böylece işçilerin iradesini hiçe sayarak, 4. Bölgeyi babalarının çiftliği gibi kullanmaya devam ediyorlar.

Grevdeki Haymak işçileri fabrikaya gelen bir İGD'liye "45 günde 1000 lira" meselesini soruyorlar. İGD'li kekeleyerek şu cevabı veriyor:

"Eee... Evet.. 45 günde 1000 lira grevci işçiler için azdır... Ama az olması çok iyidir. Çünkü arkadaşlar, işçiler paraları az olduğu için bakkaldan esnaftan alış-veriş yapamıyorlar. Bakkalların, esnafın satışı azalıyor. Bu sefer onlar da MESS patronlarına karşı cephe alıyorlar. Türkiye'deki bütün bakkalların ve esnafların çokluğunu düşünürsek MESS patronlarına karşı ne muazzam bir etki (!)"

Revizyonist, MESS patronlarıyla anlaştıklarını böyle saçmalıklarla gizleyeceğini mi sanıyor? İşçi sınıfı bunlardan sordukça daha da gülünç duruma düşmektedirler.

Maden-İş üyesi bir gurup işçi geçen hafta grevdeki Haymak işçilerini ziyaret etti. İşçiler arasında sınıf kardeşi olmanın verdiği bir dayanışma ve birlik vardı. İşçiler meselelerini canlı bir şekilde tartıştılar. Amerika'ya ve Rusya'ya karşı mücadele etmenin gereğini ve Maden-İş'teki revizyonist ağaları yıkma meselesini konuştular. Revizyonistlerin MESS grevini kırmak için döndürdükleri dolaplar, Politika gazetesine yatırılan işçi aidatları bir bir ortaya döküldü.

Revizyonistler kendilerinden olmayanları üyelikten atmayı ve ya sendika üyeliğini askıya almayı iş edindiler. Son olarak Haymak temsilcisi Hamza Kaya'yı üyelikten attılar. Ama artık "astığımız astık, kestiğimiz kestik" diyemiyorlar. Hamza Kaya merkeze itiraz edince, "Yanlışlık olmuş" diyerek üyeliğini iade etmek zorunda kaldılar.

Revizyonist ağaların patronlara mesajı:

'MESS GREVİNİ SATMAYA HAZIRIZ,

18 Eylül tarihli Yankı dergisi soruyor:"Maden-İş neden grup sözleşmesi yapmayı kabul etmiyor?"

Maden-İş Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya şöyle cevap veriyor:"Bu, kamuoyuna MESS tarafından yanlış aksettirildi. MESS'in direndiği şey, tüm işyerlerinin toplu sözleşmelerinin yürürlük sürelerini birleştirmektir. Biz buna evet diyoruz."

İşte sendika ağalarının grup sözleşmesini kabul ettiklerinin açık itirafı. MESS patronlarına tam bir güven verebilmek için lafı dolandırma gereği bile duymuyorlar. Bu, grevi sat - maya karar veren sendika ağalarının patronlara gönderdikleri bir mesajdır Onlar patronlara "niye direniyorsunuz biz bunu çoktan kabul ettik, gelin anlaşalım" diyorlar.

İşe bakın! Sanki grup sözleşmesi konusunda direnen işçi sınıfı değil, MESS patronlarıymış. Bunların kafalarının içindeki şudur:"Biz zaten bu işe çoktan razıyız. İşçi sınıfını da nasıl olsa rahat rahat satarız." Bu durumda revizyonistlere göre, "direnen", sadece MESS patronlarıdır.. İhanetin böylesi az görülür. İşçi sınıfının aylardır binbir güçlükle MESS'e karşı sürdürdüğü mücadele bunların umurunda değildir. Revizyonistlerin tek düşüncesi uzayıp giden MESS grevini bir an önce başlarından atmaktır.

Revizyonistler grup sözleşmesine hiç bir zaman karşı çıkmadılar. Tam tersine onlar, bu sözleşmeyle işçi sınıfı üzerindeki hakimiyetlerini daha da pekiştireceklerini düşündüler. MESS grevini daima ücret artışı ve sosyal haklar gibi taleplerle sınırlamaya, grup sözleşmesine karşı mücadeleyi hasıraltı etmeye çalıştılar. Şimdi artık böyle bir meseleleri de kalmamıştır.

Oysa MESS'e karşı grevin düğüm noktası grup sözleşmesidir. Çünkü ücret artışı ve diğer sosyal hakların kazanılması grup sözleşmesine karşı mücadelenin başarısına bağlıdır. Grup sözleşmesi gerçekleştiği takdirde sendika ağaları, kapalı kapılar ardında işçi haklarını bir çırpıda patronlara satabileceklerdir. Bu takdirde işçi sınıfı toplu sözleşme görüşmelerinin tamamen dışarda bırakılacaktır. O zaman ücret artışı ve diğer sosyal haklar kazanılması Mehmet Ertürk ve Kemal Türkler gibi sendika ağalarıyla MESS patronlarının insafına kalacaktır.

İşçi sınıfının büyük patronlara ve revizyonistlere cevabı, 120 gündür kararlılıkla sürdürdüğü grevdir. İşçi sınıfı grup sözleşmesi tuzağını yıkmak için mücadeleye şimdi daha sıkı sarılmalıdır. Yürürlülüklerin birleştirilmesine yani grup sözleşmesine karşı, grevin kırılmasına karşı bir kat daha uyanık olmalıyız. MESS grevinde başarı kazanmak, patronların ve revizyonist ağaların grup sözleşmesi tuzağının parçalanmasıyla mümkündür.

Revizyonistlerin MESS grevindeki vurgunu:100 milyon

- **MESS Grevinde: 12 bin işçiye ödenen: 30 milyon, Revizyonistlerin gaspettikleri: 100 milyon!**
- **Revizyonist Çete Bir tek işçiden 45 günde 3 000 lira vurdu!**

Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk Maden-İş Kongresinde, bugüne kadar MESS grevi için sendika kasasından 85 milyon lira harcadıklarını belirttiler. Öte yandan sahte TKP'-nin Doğu Almanya'daki "Bizim Radyo"sundan öğrendiğimize göre MESS grevi için "Maden-İş Grev Fonuna yapılan maddi ve parasal yardımların değeri 40 milyon lirayı bulmuş." (Bizim Radyo'nun 25 Ağustos tarihli yayını). Politika gazetesi ise MESS grevi için açtığı bağış kampanyasında 4,5 milyon lira topladığını yazıyor.

Şimdi bu milyonların nereye gittiğinin basit bir hesabını yapalım.

Bilindiği gibi MESS'e karşı grev mücadelesi 120 gündür sürüyor. Maden-İş Genel Başkan vekili Şinasi Kaya'nın 18 Eylül tarihli Yankı dergisine verdiği demece göre, greve katılan işçi sayısı 12 bindir. Buradan hareket ederek, revizyonistlerin şimdiye kadar 12 bin işçiye 120 günde kişi başına 2500 liradan 30 milyon lira dağıttıklarını tespit ediyoruz. Oysa revizyonistler, sadece Maden-İş kasasından 85 milyon lira sarfedildiğini söylüyorlar. Arada 55 milyon liralık bir fark var. Şimdi soruyoruz: Bu 55 milyon lira nereye ve hangi amaçla harcandı? Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk bu milyonları zimmetlerine mi geçirdiler? Sahte TKP'nin açıkladığı 40 milyon lirayı bulan bağışları ve Politika'nın topladığı 5 milyonu hesaba dahil edersek revizyonistlerin açığı 100 milyonu buluyor.

Maden-İş içinde revizyonist diye bilinen menfaat çetesinin elemanlarının sayısı 10'u geçmez. Maden-İş' in kasası, Grev Fonu, her türlü mali kaynakları bunların eli altındadır. Bu bir avuçluk çetenin MESS grevinden vurduğu para 100 milyondur. Tabii MESS patronlarından yedikleri haraç.

Ama bunlara haksızlık etmeyelim. Şüphesiz ki, Politika'da toplanan milyonların bir kısmı Cağaloğlu'nda takılıp kalmış, Merter'deki sendika merkezine kadar ulaşamamıştır. Çünkü Politika'daki Oya Baydar ve Aydın Engin takımı bu konuda en az M. Ertürkler kadar işini bilir.

Yukardaki hesap revizyonistlerin MESS grevinden vurduklarının faturasıdır. Bir de Maden-İş'in başında M. Ertürk ve K. Türkler gibi revizyonistlerin değil de, devrimci sendikacıların bulunduğunu farzederek bir hesap yapalım:

Sendikadan grev için çekilen para 85 milyondur. Bağış olarak toplanan para ise 45 milyon. Yani toplam para 130 milyonu bulmaktadır. Tabii bu hesabı sadece revizyonistlerin verdikleri rakkamlara göre yapıyoruz. Buna göre 12 bin işçiye 120 günde ödenmesi gereken para 2500 lira değil 10 bin liradır. Yani 45 günde 1000 lira değil 4000 liradır.

Hesap ortadadır. Revizyonistlerin bir tek işçinin 45 günlük grev ödeneğinden gaspettikleri para 3000 liradır. Yani dağıtılması gerekenin dört te üçü!

"Yiyin efendiler, yiyin;bu hân-ı iştihâ sizin;
Doyuncaya, tıksırıncaya, patlayıncaya kadar yiyin!"

Revizyonistlerin yiyiciliğini anlatabilmek için Tevfik Fikret'in yukarıdaki mısralarından başka bir söz söylemeye gerek yok.

Ama revizyonistlerin unuttukları bir tek nokta var:

İşçi sınıfına bunun hesabını nasıl verecekler?

Bu hesabı veremeyecekleri Maden-İş Kongresini karanlık köşelerde ve işçi sınıfından gizli yapmalarından bellidir. Ama hangi deliğe kaçarlarsa kaçsınlar, işçi sınıfı bunlardan hesap soracaktır.

Yazarlar Sendikası

İGD'nin içettiği 157 bin lirayı Kemal Türkler'den istedi

TAM DA ADAMINI BULDUNUZ!

Bundan bir süre önce Yazarlar Sendikası'nın Nazım Hikmet Gecesi'nde topladığı 157 bin lirayı İGD'liler cebe indirmişlerdi. Yazarlar Sendikası yöneticileri parayı geri alamayınca durumu Kemal Türkler'e bildirmeyi düşündüler. Ama o sıralarda Kemal Türkler yine Rusya seyehatindeydi. Kemal Türkler geziden dönüp durumu öğrendiğinde, Yazarlar Sendikasına şu cevabı verdi:" Nazım Hikmet Yazarlar Sendikası'nın malı mı? Çocukların ihtiyacı varmış, parayı harcamışlar. Ne yapalım yani?"

Yazarlar Sendikası yöneticileri kimi kime şikayet ediyorlar? İGD'lileri fabrika polisi olarak kullanan ve işçi satışından milyonlar vuran Kemal Türkler mi bunun hesabını soracak? Tam da adamını bulmuşlar. Anlaşılan DİSK kasasından aşırdıkları paralar revizyonistlere artık yetmiyor. Bir de Yazarlar Sendikası'nın kasasına uzanıyorlar. Yazarlar Sendikası Brejnev'in yazarlarını davet etmeye devam ettiği sürece, İGD'li revizyonistler de onların parasına el koyma hakkını kendilerinde göreceklerdir.

TUMAD-DER'in M.Ertürk aleyhine açtığı dava sonuçlandı

MEHMET ERTÜRK 1 MAYIS'LA İLGİLİ YALANLARINDAN DOLAYI MAHKUM OLDU

1 Mayıs katliamından sonra revizyonistler, Kontrgerilla ile işbirliği yaptıklarını gizleyebilmek için "maocular saldırdı" yaygarasına başlamışlardı. Bu revizyonistlerden M.Ertürk, "TUMAD-DER'in (Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği) bulunduğu grup tarafından ateş açıldı" diye demeçler de vermişti. Bunun üzerine TUMAD-DER Başkanı İnci Ataberk, İstanbul 4. Sulh Hukuk Mahkemesinde Mehmet Ertürk aleyhine manevi tazminat davası açmıştı.

Şimdi bu dava sonuçlanmış bulunuyor. Mahkeme Mehmet Ertürk'ün yalan söylediğini tespit ederek onu para cezasına çarptırdı. Mehmet Ertürk' ün yalanları mahkeme kararıyla da tescil edilmiş bulunuyor.

Ertürk'ün avukatı, mahkemede "Mehmet Ertürk'ün bu sözü söylediğini kabul etmiyoruz. Bir gazetecinin yanlış anlaması ve aktarması sonucu olabilir" dedi.

Mehmet Ertürk'ün sözleri bütün gazetelerde yer almıştır. Ertürk 1 Mayıs katliamından sonra 'tarihi bir fırsat' yakaladığını sanarak, gazetelere hayali şemalar gönderip devrimcileri karalamaya çalışıyordu. Ancak revizyonistlerin yalanı kısa sürede ortaya çıktı. Mehmet Ertürk şimdi tükürdüğünü yalamaktadır. Ertürk gibileri, halkın, revizyonizmin sahtekarlık ve yalancılık demek olduğunu daha iyi görmesine yarıyor.

Polis Elazığ'da bir genci işkenceyle öldürdü

Elazığ'da halk üzerinde yoğun bir polis baskısı hüküm sürüyor. Polis kanunsuz bir şekilde ev basarak, keyfi tutuklamalara girişiyor.

Polisin gözaltına aldığı Pir Sultan Ahmet Solmaz adlı bir genç 14 Eylül günü gördüğü işkence sonucunda ölmüştür. Pir Sultan Ahmet, kendisine görevli doktor Musa Duman tarafından sağlam olduğuna dair rapor verilmesinden sonra, röntgen çekimi için gittiği hastahanede sıra beklerken can vermiştir.

Öte yandan TÜR-DA Diyarbakır temsilcisi Raif Türk, Elazığ'da gözaltına alınmış ve emniyette işkenceye uğramıştır. Ayrıca Raif Türk'ün dağıtımını yaptığı dergimizin 700 nüshasına, toplatma kararı olmadığı halde el konmuştur. Raif Türk'e işkence yapılmasının sebebi devrimci yayınların dağıtımını yapmasıdır.

Elazığ'da kol gezen polis zulmünün sorumluları Vali Fahrettin Turan ve Emniyet Müdürü'dür. MC'nin İçişleri Bakanı Korkut Özal, her türlü konunsuzluğun karşısında olduğunu ve halka ipek gibi yumuşak davranacağını söylüyor. İçişleri Bakanı bunları söyleye dursun emrindeki polis kuvvetleri Elazığ'da işkence yapıp can kıymaya devam ediyor. Bu mudur "kanunları uygulamak, ipek gibi yumuşak davranmak?" Hangi kanun maddesi halka işkence yapılacağını yazıyor? Yayın organlarının dağıtımını engellemek ve dağıtımcılara işkence yapmak hangi kanunda yazılıdır?

MC'nin Elazığ'daki Valisi ve Emniyet Müdürü işkenceyi meslek edinmişlerdir, ama halk bunlardan işkenceler ve cinayetlerin hesabını soracaktır.

Kızılkaya'nın anısı H. Yolu oportünizmine karşı mücadele çağrısıdır

HAYRİ ÇAKTI

Ümraniye'deki gecekondu direnişinde şehit düşen Hasan Kızılkaya arkadaş ile Edebiyat Fakültesine girdiği yıl tanıştım. Başkanlığını yaptığım Toplum Bilimleri Araştırma Derneğinde birlikte çalıştık. Hasan Kızılkaya revizyonizme karşı mücadelede devrimci fikirleri savundu. Her ikimiz de o zamanki "Militan Gençlik" saflarındaydık.

Bizler, Militan Gençlik(Halkın Yolu)'in sosyal-emperyalizme ve revizyonizme teslimiyet çizgisine karşı açık mücadeleye başladığımız zaman, Hasan arkadaş hapisteydi. Hasan arkadaş, hapisten çıktığı zaman, Halkın Yolu şefleri neredeyse başına nöbetçi dikeceklerdi. Ama onlar, Hasan Kızılkaya'nın doğru fikirleri kavramasını önleyemediler.

Hasan arkadaş, Halkın Yolu şeflerinin ikiyüzlü tutumlarını gördü. Bugün İstanbul'da Halkın Yolu saflarında yer alan herkes bilmektedir ki, Hasan Kızılkaya Halkın Yolu şeflerine karşı devrimci bir muhalefet yürüten arkadaşların en önde gelenlerinden biriydi. Arkadaşın şehit olması üzerine oportünist şeflerin sahtekarca attıkları nutuklar ve en son Halkın Yolu'nda(sayı:31) yazdıkları iğrenç yazı bu gerçeği gizleyemez. Hasan arkadaş, hemen her noktada Halkın Yolu'nun oportünist çizgisine karşı mücadele ediyor ve Üç Dünya Teorisini savunuyordu. Şehit olmasından birkaç gün önce Aydınlık ile görüşmek isteğini bildirdi ve kendisiyle görüştüm. Onun Mao Zedung Düşüncesini kararlılıkla savunduğunu ve Halkın Yolu şeflerinin iki yüzlü tutumlarını anladığını görmek beni son derece sevindirdi. Hasan arkadaş bu görüşmede Aydınlık'ın Üç Dünya Teorisi, Dörtlü Çete, milli bağımsızlık, seçimler meselesi, Halil Tunç'un genel grev çağrısı, 1 Mayıs konularındaki görüşlerini bir kere daha dinlemek ve tartışmak istediğini söyledi. Görüşlerimizi açıkladım. Hasan Kızılkaya, bu konularda özetle şunları söyledi:

1. Üç Dünya Tahlilini Aydınlık'ın koyduğu doğru şekliyle savunuyorum. Üç Dünya Teorisi Mao Zedung'a aittir ve bugün Marksizmle revizyonizmi birbirinden ayıran esaslı bir mücadele noktasıdır. Bu teoriyi reddetmek, Marksizmi reddetmek ve Mao Zedung Düşüncesini terketmek demektir. Bu konuda Halkın Yolu'nun çizgisine karşı mücadele ediyorum.

2. Dörtlü Çete karşı-devrimcidir. Hua Guofeng başkanlığındaki ÇKP, Mao Zedung'un proletarya devrimi davasını devam ettirmektedir. Dörtlü Çete'nin ezilmesi, proletaryanın dünya çapında büyük bir zaferidir. Halkın Yolu'nun bu konudaki tutumuna karşıyım. Onlar, ÇKP hakkında şüphe yaymaktadırlar.

3. Halkın Yolu'nun seçimler ve genel grev konusundaki siyasetleri yanlıştır. Halkın Yolu "herkesi birden devirme" siyasetini izlemekte ve "tek yol devrim" anlayışını devam ettirmektedir.

4. Aydınlık'ın milli bağımsızlık siyasetini iyice kavramış değilim, bazı tereddütlerim var.

5. Aydınlık'ın 1 Mayıs siyasetini doğru bulmuyorum, fakat bu konuda tartışmaya açığım.

İşte Hasan arkadaşın şehit düşmesinden iki gün önce savunduğu fikirler bunlardı. Üstelik bütün bunlar bir sır değildir ve herkes tarafından bilinmektedir. Özellikle Halkın Yolu şefleri çok iyi biliyorlardı.

Hasan arkadaş görüşmemizin sonunda Aydınlık ile görüşmeye devam etmek istediğini söyledi. Zaman geciktiği için milli bağımsızlık meselesini yeterince tartışamamıştık. Kendisi ile görüşmek üzere sözleştik ve ayrıldık. Sözleştiğimiz gün, Hasan arkadaşın şehit olduğu günün akşamı idi.

Eğer Halkın Yolu, son sayısında o utanmaz yazıyı yazmasaydı, bu satırları yazmayacaktım. Biz proletaryanın devrimci çizgisini savunuyoruz. Elimizde büyük ustaların öğretileri gibi güçlü bir silah var. Bütün devrimci arkadaşları, Aydınlık'ın proleter çizgisine kazanmada bu silaha güvendik ve güveniyoruz. Ama oportünistlerin iki yüzlülüğü ile mücadele etmek de önemlidir. Bunu Lenin özellikle vurgulamıştı. Halkın Yolu şefleri yalancıdır. Hasan'ın ağzından uydurulan "Halkın Sesi karşı-devrimcidir" gibi sözler ne derece zavallı durumda düştüklerini gösteriyor. Onlar Hasan Kızılkaya'nın proleter devrimci görüşleri savunduğunu bildikleri için telaş içinde böyle masallar uydurmak zorunda kaldılar.

Şimdi H. Yolu'nun oportünist şeflerine hitap ediyorum:

Hasan arkadaşa sağlığında "Aydınlıkçı, sağcı, oportünist" diye daha bir iki hafta önce saldıranlar sizler değil miydiniz? Şimdi de utanmadan devrimci bir arkadaşın mezar taşını oportünizmin silahı haline getirmeye yelteniyorsunuz. Hem Üç Dünya Teorisine saldırın, hem de Hasan'ın anısına sahip çıkın; hem dörtlü çeteyi savunun, hem de Hasan'a ağıtlar yakın; hem "herkesi birden devirme" gibi oportünist taktikleri devam ettirin, hem de Hasan'ın "kızıl yolundan" sözedin!

Hasan'ın yolu, Halkın Yolu şeflerine karşı Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yükseltme yoluydu. Hasan Kızılkaya'yı devrimci bir şekilde anmak, bu yolda ilerlemekle ve Üçlü blokun oportünist barikatlarını yıkmakla mümkündür.

Hasan Kızılkaya'nın anısı, oportünizme karşı mücadele çağrısıdır. O, halkımızın yüreğinde yaşayacaktır.

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

Dergimiz iki yılı aşkın süre boyunca fiyatı 250 kuruş olarak yayınını sürdürdü. Bu süre içersinde karşılaştığımız mali güçlükleri halkımızın fedakarlığını dayanarak giderdik. Ancak MC'nin son zamları dergimizin 250 kuruş olarak çıkmasını imkansız hale getirmiştir. Yapılan zamlar, kağıttan taşımaya kadar, dergimizin bütün masraflarını artırmıştır. Bu sebeple 128. sayımızdan itibaren Halkın Sesi'nin fiyatını 4 liraya çıkarmak zorunda kaldık.

Bu durumda kaçınılmaz olarak abone ücretleri de değişmektedir. Şimdiye kadar, Yurtiçi yıllık abone ücreti 125, altı aylık abone 65 liraydı. Yurdışı abone ücreti ise yıllık 200, altı aylık 100 liraydı. Şimdi ise, Yurtiçi yıllık abone ücreti 200, altı aylık abone ücreti 100 lira olmaktadır. Yurtdışı ise, yıllık 400 lira, altı aylık abone ücreti 200 lira olacaktır.

Halkın Sesi'ne 250 kuruş üzerinden abone olan okuyucularımızın dergileri abone süreleri bitene kadar gönderilmeye devam edecektir. Ancak bundan sonra abone olmak isteyen okuyucularımız, yukarda açıkladığımız yeni fiyat listesine tabi olacaklardır.

Ayrıca dergimiz bundan sonra zaman zaman 16 sayfa çıkacaktır. Saygılarımızla.

HALKIN SESİ sahibi
HÜSEYİN KARANLIK

Avrupa'daki çeşitli ülkelerin Marksist-Leninist Partilerinin yayın organları geçen hafta, TİİKP 1. Kongresinin Türkiye'de toplandığı haberini vermişler ve TİİKP 1. Kongresine ait belgeler yayınlamışlardır. Fransa Marsist-Leninistlerinin yayın organı L'Humanité Rouge, Belçika MLKP organı Clarté et L'exploité ve Almanya Komünist Partisi organı Rote Fahne dergilerinde yayınlanmış olan "TİİKP 1.inci Büyük Kongresi Bildirisi" ile "TİİKP 1. inci Kongresinin Bütün Ülkelerin Proletaryasına ve Komünist Partilerine Mesajı"nı bütün Türkiye halkını ilgilendiren önemli belgeler olmaları dolayısıyla yayınlıyoruz.

Avrupa Basınında Yayınlanan

BELGE

Prolétaires de tous les pays, nations et peuples opprimés, unissez-vous !

HEBDOMADAIRE

N° 106

Clarté et L'EXPLOITE

ORGANE DU COMITE CENTRAL DU PARTI COMMUNISTE MARXISTE-LENINISTE DE BELGIQUE

ROTE FAHNE

Polizeiterror

l'Humanité Rouge

• Turquie PREMIER CONGRES DU PARTI REVOLUTIONNAIRE OUVRIER PAYSAN DE TURQUIE (TIIKP)

le monde en marche

• Turquie

PREMIER CONGRES DU PARTI REVOLUTIONNAIRE OUVRIER PAYSAN DE TURQUIE (TIIKP)

İKİ SÜPER DEVLET ... BÜTÜN TÜRK BİRLİKLERİ KIBRISTAN GERİ ÇEKİLSİN!

• Barcelone

La «Diada»

TİİKP 1. Kongre Bildirisi

"TÜRKİYE'NİN Y... YOKSUL ... TİİKP SAFLARI...

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresi, 9-10 Eylül 1977 günlerinde gizlilik şartları altında Türkiye'de toplandı. 1. Kongreye daha önce yapılan yerel kongrelerden delege seçilen işçiler, yoksul köylüler ve aydınlar katıldı. Kongre, Partinin eski savaşçılarını, Partinin emekçi yığınlardan aldığı taze kanı ve oportünist akımlara karşı mücadele ederek Partiye yeni katılan proleter devrimcileri biraraya getirmekteydi.

1. Kongre, Türkiye Komünist hareketinin elli yedi yıllık kazançları ve özellikle TİİKP'nin sekiz yıldan beri emperyalizme, gericiliğe ve revizyonizme karşı yürüttüğü mücadeleler temeli üzerinde toplandı. Kongre zamanımızın en büyük Marksisti Mao Zedung yoldaşın ölümünün birinci yılına rastlayan 9 Eylül günü, büyük öğretmen ve önderin anısına saygı duruşunda bulunarak çalışmalarına başladı.

TİİKP 1. Kongresi, Partinin Sovyet modern revizyonizmine, revizyonist İ. Bilen kliğine, Aren-Boran oportünizmine, M. Belli ve H. Kıvılcımlı'nın darbeci-milliyetçiliğine, maceracılığa, tasfiyeciliğe, TSİP revizyonizmine ve en son Üçlü Oportünist Blokun sosyal-emperyalizme ve revizyonizme teslimiyet çizgisine karşı mücadeleler içinde oluşan ideolojik, siyasal ve örgütsel çizgisini kesin olarak belirledi. 1. Kongre, daha önce bütün Parti örgütlerinde ve yerel kongrelerde tartışılmış olan Parti Tüzüğünü, programı, Toprak Devrimi Programını, Yurt Savunması Üzerine Kararı ve Kürt Milli Meselesi Üzerine Kararı oybirliğiyle kabul etti; Merkez Komitesinin Siyasal Raporunu onayladı; Partinin 1970-1972 yıllarındaki hataların tahlil eden Özeleştiriyi benimsedi; Merkez Komitesinin "Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Darkapıcılığa Karşı Mücadele Kampanyası Yönlendirme Kararı" doğrultusunda yürütülen düzeltme hareketinin yeni bir atılımla devam ettirilmesini kararlaştırdı; Parti Şehitlerinin Anılması ve Parti

Şefik Hüsnü

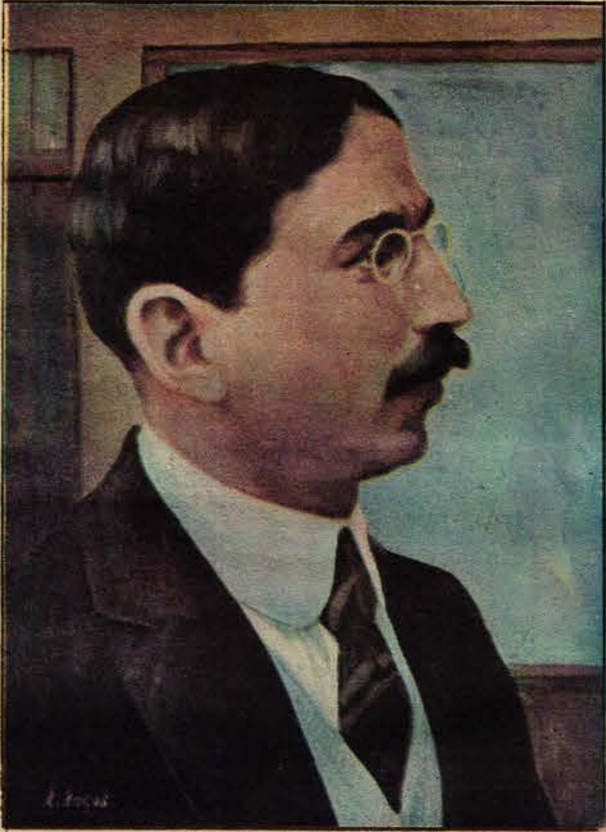
nin önderliğinde mücadele ederken şe... düşen proleter devrimcilerin par... alınması kararını aldı; uluslararası ... münist harekete ve 11. Kongresini za... sonuçlandıran Çin Komünist Parti... mesajlar yolladı ve yeni Merkez K... tesini seçti.

1. Kongre, başından sonuna ka... revizyonizme karşı kararlı mücadel... hunun hakim olduğu canlı bir tartışm... tamı ve güçlü bir birlik anlayışı iç... çalıştı. Kongre, TKP'nin kuruluşunu... li yedinci yılına rastlayan 10 Eylül günü Merkez Komitesi Başkanı Hüs... Gazi yoldaşın yaptığı konuşmadan s... coşkun bir devrimci hava içinde En... nasyonal Marşı ile kapandı.

TİİKP 1. Kongresi, Mustafa S... ve Şefik Hüsnülerin önderliğindeki ... nin kızıl bayrağını Türkiye işçi ve kö... lerinin elinde yükseklere kaldırma ve... rim davasını zafere ulaştırma azmin... tün halkımıza ilan etmeyi kararlaş... Partimiz önderliğindeki Türkiye h... TKP adını sahtekarca kullanan, so...

ĞİT İŞÇİLERİ VE ÖYLÜLERİ ! IDA BİRLEŞİN !„

Mustafa Suphi

emperyalist uşağı ve karşı-devrimci İ. Bilen kliğini ezecektir.

TİİKP 1. Kongresi, Üç Dünya Teorisine sımsıkı sarıldı. Mao Zedung yoldaşın proleter enternasyonalizminin bayrağını yüksek tutan Üç Dünya Teorisi, bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisidir. Kongre, devrimin ve savaşın etkenlerinin birlikte yükseldiği bugünkü dünya şartlarında, iki süper devlete ve özellikle savaşın esas kaynağı olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünya birleşik cephesinin kurulması için mücadeleyi daha da güçlendirmek kararı aldı.

TİİKP 1. Kongresi, Partinin temel çizgisini onayladı. Parti, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, işbirlikçi burjuvaziyi ve toprak ağalığını milli demokratik devrimle yıkarak halkın demokratik diktatörlüğünü kuracak, durmaksızın sosyalizme geçecek, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirerek Komünizm amacına ulaşacaktır. Kongre, içinde bulunduğumuz aşamada devrimimizin baş düşmanlarının iki süper devlet olduğunu, Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye devrimi için daha büyük bir tehlike oluşturduğunu, milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık merkezi görevine sımsıkı sarılmamızın gereğini karara bağladı.

TİİKP 1. Kongresi. Partinin ideolojik ve siyasal çizgisinin düzgün bir şekilde belirlendiğini ve doğru bir örgütsel çizginin yaratılmasında önemli adımlar atıldığını tespit etti; Partinin önüne proletaryanın gerçek öncüsü ve halkın önderi olmak için geniş emekçi yığınlarla birleşme görevini koydu. Bu göreve uygun olarak ideolojik, siyasal ve örgütsel inşa alanlarında önümüzdeki dönemde tutulacak halkayı ve başlıca görevleri belirledi.

TİİKP 1. Kongresi, iki süper devlet arasındaki çelişmelerin Türkiye devrimi için çok elverişli şartlar yarattığına dikkat çekti; halkımızın, sınıfımızın ve Partimizin önünde büyük devrimci zaferlerle dolu parlak bir gelecek bulunduğunu ortaya koydu. 1. Kongre, Türkiye'deki proleter devrimcilerin revizyonizme ve oportünizme baş kaldırarak hızla Partimiz saflarında birleşmesini ve emekçilerin gittikçe daha geniş ölçüde Partimiz bayrağı altında toplanmasını, bu parlak geleceğin bugünkü habercileri olarak sevinçle karşıladı.

1. Kongre, Partinin sekiz yıllık mücadelesinin büyük bir zaferidir. Parti bayrağını yükseğe kaldıran bu kongre, Türkiye komünist hareketinin tarihinde bir dönüm noktasıdır. TİİKP 1. Kongresi,Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini programımızın baş köşesine perçinleyerek ve revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmini çelikleştirerek, Partimizin Türkiye devrimini zafere ulaştırmadaki kararlılığını göstermiştir.

TİİKP 1. Kongresi şu çağrıyı yayınlamaktadır:

Türkiyenin yiğit işçileri ve yoksul köylüleri ! TİİKP saflarında birleşin!

Bütün ülkelerin proletaryası ve ezilen halklar birleşin!

TİİKP 1. KONGRESİNİN BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETARYASINA VE KOMÜNİST PARTİLERİNE MESAJI

TİİKP 1.Kongresi olarak, bütün ülkelerin proletaryasını ve komünist partilerini proleter enternasyonalist duygularla selamlıyoruz. Partimiz, dünya proleter devriminin zaferi için Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yüksekte tutmaya kararlıdır.

Kongremiz, Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisini Türkiye devriminin pratiğine uygulamada ısrar etmeye oybirliğiyle karar vermiştir. Partimizin 1. Kongresi, Üç Dünya Teorisinin, uluslararası komünist hareketin bugünkü sınıf çizgisi ve proleter enternasyonalizminin bayrağı olduğu inancındadır. Kongremiz, uluslararası proletaryaya ve ezilen halklara Üç Dünya Teorisi gibi güçlü bir silah bırakan Mao Zedung yoldaşı büyük bir saygı ile anmış ve O'nun Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den devraldığı büyük devrim davasını Türkiye'de zafere ulaştırmaya yemin etmiştir. Türkiye proletaryası ve halkı, iki süper devletin, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin mezara gömülmesi için mücadelede, dünya birleşik cephesinde kararlı olarak yer alacak ve üzerine düşen devrimci görevi yerine getirecektir. Biz, dünya halklarının geleceğine büyük bir iyimserlikle bakıyoruz.Kongremiz, dünya devriminin zaferine duyduğumuz inancı daha da pekiştirmiştir.

Partimiz, bütün ülkelerdeki proletarya partilerini eşit olarak görmektedir. Herhangi bir parti, diğer partilere karşı ağabey rolü oynayamaz. Biz, Marksist-Leninist partiler arasındaki düşünce ayrılıklarının ikili görüşmeler yoluyla çözülmesinden ve uluslararası komünist hareketin birliğini sağlamlaştırmak için özel bir çaba gösterilmesinden yanayız. Merkezinde Sovyet revizyonist kliği bulunan modern revizyonizme karşı mücadele, uluslararası komünist hareketi birleştiren çelikten harçtır. Kongremiz, zamanımızın en büyük Marksisti olan Mao Zedung yoldaşın Kruşçev-Brejnev revizyonizmine karşı mücadelede gösterdiği büyük devrimci ruhu örnek almaktadır. Partimizin 1. Kongresi, mızrağın ucunu Mao Zedung yoldaşa yönelten, uluslararası komünist hareket içinde bölücülük yapan ve Brejnev revizyonistlerine hizmet eden çabaları oybirliğiyle mahkum etmiştir.

Kahrolsun Kruşçev-Brejnev revizyonizmi !

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi !

Yaşasın proleter enternasyonalizmi !

TİİKP 1. KONGRESİ

10. Dünya Enerji Konferansı

ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN DEĞERLİ

Üçüncü Dünya ülkelerinin gür sesi, geçen hafta İstanbul Atatürk Kültür Merkezinde yankılandı. Dünya Enerji Konferansına katılan Üçüncü Dünya ülkelerinin temsilcileri ezilen ulusların çıkarlarını savundular. Dergimiz muhabirleri, Enerji Konferansı dolayısıyla ülkemize gelen konuk heyetlerin birçoğu ile temas kurdu, görüşmeler yaptı. Bunlardan OAPEC heyeti yetkilileri, Sudan Milli Komitesi Başkanı Prof. Elagip ve Birleşmiş Milletler Çevre Programı görevlisi Dr. El-Hinnavi ile yaptığımız görüşmeleri bu sayımızda yayınlıyoruz. Dünya Enerji Konferansı ve aşağıda yayınladığımız görüşmeler, şu gerçeği bir kere daha ortaya koyuyor:

Üçüncü Dünya ülkelerinin süper devletlerin baskı, denetim ve hegemonyacılığına karşı mücadelesi gün geçtikçe gelişiyor. Artık Üçüncü Dünya her toplantıyı, her kürsüyü emperyalizme karşı mücadele alanı haline getiriyor. Gelişmekte olan ülkeler aralarındaki birliği daha da güçlendiriyorlar. Bu ülkeler siyasi bağımsızlıklarını koruyup geliştiriyor ve yeni bir uluslararası iktisadi düzen için verdikleri mücadeleyi yükseltiyorlar.

Üçüncü Dünyanın bu mücadelesi, emperyalizme darbeler indirmekte ve dünya devrimini güçlendirmektedir. İşte Türkiye'nin yeri, emperyalizmin köhne dünyasını temellerinden sarsan bu genç ve güçlü dünyanın içindedir. Türkiye, süper devletlerden elini çekmeli ve Üçüncü Dünya ülkelerinin yanında yer almalıdır.

Üçüncü Dünya ülkeleri, doğal zenginliklerini, ürünlerini, emperyalistlere karşı bir silah olarak kullanmaya kararlıdır. Bu ülkeler, emperyalistlerin zorladığı tek ürüne bağlı ekonomik yapıyı kırmaya, kendi milli ekonomilerini geliştirmeye azimlidir.

Onlar, süper devletlere karşı İkinci Dünya ülkeleriyle eşitlik, egemenlik ve karşılıklı yarar temelinde birleşmek istiyor.

Halkın Sesi'nin Üçüncü Dünya Ülkeleri temsilcileriyle yaptığı görüşmeler:

OAPEC temsilcileri Ahmet El Saadi ve Mahmut İtayem arkadaşlarımızla görüşürken.

Birleşmiş Milletler Çevre Program görevlisi Dr. El Hınnavi:

"TÜRKİYE'NİN, RUSYA'NIN MISIR'A YAPTIKLARINDAN DERS ALACAĞINI UMARIM»

Birleşmiş Milletler Çevre Program Görevlisi olarak Enerji Konferansına katılan Mısırlı Dr. El-Hınnavi ile görüştük. Dr. El-Hınnavi gelişmekte olan ülkeler ve onların birbirleriyle ilişkileri hakkında şunları söyledi:

"Daha önceleri Çin Halk Cumhuriyeti hakkında bir fikre sahip değildim. Ancak geçen yıl Ekim'de bir ay kaldım. Bir Birleşmiş Milletler heyetinin başkanlığını yapıyordum. Size Çin'de gördüğüm gelişme karşısında çok etkilendiğimi söylemek isterim. Kırlık bölgeleri nasıl geliştirmişler, nasıl yiyecek, sağlık ve konut gibi bütün temel insani ihtiyaçları karşılamışlar, bunları görmek beni çok etkiledi. Nerede olursa olsun karşılaştığımız herkes son derece alçakgönüllü ve terbiyeli idi.

"Hep 'Biz gelişmekte olan bir ülkeyiz' diyorlardı. Ancak ben Çin'in hâlâ gelişmekte olan bir ülke olduğu kanısında değilim. Onlar bunun çok ilerisindeler.

"Çinlilerin görüşüne göre teknoloji bir sır değildir. Yapılması gereken şey teknolojinin her ülkenin kendi koşullarına uygun hale getirilmesidir. Bir toplantıda onlara şu soruyu yönelttim:'Sizin kullandığınız teknoloji başka bir gelişmekte olan ülkeye transfer edilebilir mi, bu mümkün müdür?' Bana şöyle cevap verdiler:'Teknoloji bilinebilir, bir sır değildir. Bu nedenle kolaylıkla başka bir ülkeye transfer edilebilir. Ancak bunun başarılı olması transferin yapıldığı gelişmekte olan ülkenin sosyal, ekonomik koşullarına bağlıdır. Bu nedenle, bir ülkenin sosyal ve siyasi koşulları dikkate alınmadan başka bir ülkede uygulanan yöntem kopya edilemez.

"Çinliler insan gücü açısından gelişmekte olan ülkelere sınırlı ölçüde yardım yapabiliyorlar. Çünkü henüz yeterli sayıda teknik adamlara sahip değiller. Ayrıca bu yardımı yaparken biraz dikkatli davranıyorlar. Bunda da haklılar. Çünkü yaptıkları yardımın başarılı olmasını istiyorlar. Bir ülkeye gidip yardım yaptıktan sonra, üzerinde çalışılan projenin işlerliği olmazsa, bunun o ülkelere bir fayda sağlamayacağı görüşündeler. Tanzanya ile Zambiya arasında inşa edilen Tanzan demiryolu başarılı bir proje oldu ve bu ülkelere gerçekten yarar sağladı. Onlar sadece başarılı olacağına inandıkları teknik yardımı yapmayı kabul ediyor ve kesinlikle teknik yardıma siyaset karıştırmıyorlar. Onların ilkesi hiç bir zaman iki şeyi birbirine karıştırmamaktır."

Dr. El-Hınnavi'ye emperyalistlerin bugüne kadar Türkiye'ye yaptıkları yardımlar karşılığında hep siyasi tavizler istediklerini söyledik. El-Hınnavi Mısır'ın bir konuda geçirdiği tecrübeleri şöyle anlattı:

"Ruslar Mısır'a bazı projeler için yardıma geldiğinde onlara siyasi tavizler ve başka şeyler verdik. Örneğin üsler. Daha sonra artık bu yardımı kabul edemeyecek hale geldik. Çünkü bize göre teknik yardım bir şey, ekonomik yardım başka bir şey ve siyasi ilişkiler ise bambaşka bir şeydir. Daha doğrusu öyle olmalıdır. Kendi ayaklarımız üzerinde durmamız gerektiğini öğrendik ve bir gün Ruslara 'Çok teşekkür ederiz. Artık devam edemeyeceğiz' dedik. Zor yolu seçtik. Evet ekonomimiz güç durumda. Onu geliştirmemiz gerekiyor. İnsanın güç olanı öğrenmesi gerek...

"Çin'deyken Çinliler bana Rusların kendilerine de 1960 yıllarında aynı şeyleri yaptığını anlattılar. Başka ülkelerin Çin'in bu tecrübelerinden neden ders çıkarmadıklarını çok merak ettiklerini söylediler. Ama biz 10 yıl sonra da olsa ders çıkardık. Türkiye'nin de başka ülkelerin tecrübelerinden dersler çıkaracağını umarım."

OAPEC temsilcileri Ahmet El Saadı ve Mahmut İtayem:

"BÜYÜK DEVLETLER GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERİ BÖLEMEYECEKLERDİR"

Dünya Enerji Konferansına katılan OAPEC (Petrol İhraç Eden Arap Ülkeleri) heyetinden Ahmet El Saadi ve Mahmut İtayem ile görüştük. Bilindiği gibi OAPEC, OPEC'in esasını oluşturan kısmıdır. OPEC'in büyük bir kısmını meydana getiren Arap ülkelerini kapsamaktadır.

Görüştüğümüz OAPEC temsilcileri bize Konferansta 10 Arap ülkesini temsil ettiklerini belirttiler. Ve Filistin asıllı olduklarını eklediler. Bunu öğrenmek aramızdaki yakınlığı daha da arttırdı. Onlarla yaptığımız görüşmeyi yayınlıyoruz.

Halkın Sesi: Bazıları, OPEC'in ve OAPEC'in petrol fiyatlarını artırmasının, Üçüncü Dünya ülkelerine zarar verdiğini ileri sürüyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

EL SAADİ: Gelişmekte olan ülkelerin petrol tüketimi dünya tüketiminin ancak yüzde 10'unu oluşturmaktadır. Yani gelişmekte olan ülkelerin petrole duydukları ihtiyaç çok azdır. Dolayısıyla petrol

Türkiye'de yapıldı

TEMSİLCİLERİ HOŞGELDİNİZ!

fiyatlarındaki artıştan, gelişmekte olan ülkeler değil, gelişmiş ülkeler zarar görmektedir. İşin başka bir yanı da, petrol üreticilerinin, fiyatları kendi denetimlerine alması diğer hammadde üreticisi ülkeleri de cesaretlendiriyor. Onlar da kendi hammaddelerine sahip çıkmaya başlıyorlar. Gelişmekte olan ülkeler hammadde ihracatçısı olduklarından, bu onlar için çok önemlidir. Petrol Üreten ülkeler gelişmekte olan ülkelerdir. Onların da gelişmeye ve bu gelişmede petrol gelirlerini kullanmaya ihtiyaçları var.

Büyük ülkelerin enflasyon, iktisadi gerileme gibi kendi iç sorunları var. Bu sorunlar petrol fiyatlarının artmasından çok önce de vardı. Ama onlar hiç güçlüklerinin sorumluluğunu petrol üreticilerine yıkmak istiyorlar. Bu doğru değildir. Gelişmiş ülkeler petrol fiyatlarındaki artışları bir-iki yıl içinde sanayi ürünlerinin fiyatlarını arttırarak karşıladılar. Ama sorunları sona ermedi. Şimdi sorumlu aramaya devam ediyorlar ve petrol ihracatçısı ülkeleri hedef gösteriyorlar. Eğer gelişmekte olan ülkeleri bölebilir ve bazılarının petrol ihracatçısı ülkeleri suçlamalarını sağlarlarsa hedeflerine ulaşmış olacaklar. Ancak bu amaçlarına ulaşamayacaklardır.

Halkın Sesi: OAPEC Ülkelerinin diğer Üçüncü Dünya ülkelerine yaptıkları yardımlar hakkında bilgi verir misiniz?

EL SAADİ: Petrol üreten ülkelerle öteki gelişmekte olan ülkeler arasında yakın işbirliği vardır. Petrol ülkeleri gelişmekte olan ülkelere yardımlar yapıyorlar, ödeme şartları ağır olmayan borçlar veriyor, ortak projeler yapıyorlar. Petrol fiyatlarının artması böylece diğer gelişmekte olan ülkelere de yarar sağlıyor. Bir, iki örnek verelim. OPEC Viyana'da amacı gelişmekte olan ülkelere yardım sağlamak olan bir banka kurdu. Afrika Bankası ve Cidde'de bulunan İslam Bankası da aynı amacı gütmektedir. Ayrıca gelişmekte olan ülkelere yardım etmek için birçok bölgesel, ulusal ve dünya çapında örgüt kurulmuştur. Size şu kadarını söyleyeyim ki, OPEC'in gelişmekte olan ülkelere yaptığı yardımlar, sanayileşmiş ülkelerin yardımlarının 6-7 katıdır.

OAPEC ülkelerinin sanayileşmek için parayaihtiyacı yok mu? Onların sanayileşmiş ülkelerden çok daha fazla paraya ihtiyacı var. Ama OPEC ülkeleri daha önce de söylediğim gibi sanayileşmiş ülkelerden 6-7 kat fazla yardım yapıyorlar. Sanayileşmiş herhangi bir ülkenin ihracat geliri, petrol ihraç eden ülkelerin tümünün ihracatına eşittir. Petrol fiyatları konusu gelişmiş ülkeler tarafından abartılmaktadır.

HALKIN SESİ: Gelişmiş ülkelerin tutumları arasında farklar var mı?

EL SAADİ: Fransa'nın petrol ihraç eden ülkelere karşı tutumunda eskiden beri bir farklılık var. De Gaulle siyasi olarak Arap topraklarının İsrail tarafından işgaline başından beri karşı çıkmıştı. Sonra Uluslararası Enerji Ajansına da girmediler. Biz, Fransızlarla, Japonlarla, İngilizlerle birer anlaşma imzaladık. Gelişmiş ülkelerle karşılıklı yarar temelinde işbirliği yapmak istiyoruz. Bizim onların teknoloji ve pazarlarına onların da bizim hammaddemize ihtiyaçları var. Eğer bütün malların fiyatlarını belirlemek üzere uluslararası bir anlaşmaya varılırsa buna biz de katılırız. Bu bizim de siyasetimizdir.

Şunu da belirtmek isterim, biz ekonomimizi tek ürüne bağlamak istemiyoruz. Ekonomimizi geliştirmek için ürettiğimiz hammaddelerin çeşitliliğini artırmak istiyoruz. Yakın bir gelecekte tükenecek olan petrol kaynaklarının israfına karşıyız, petrolümüzü ilerde doğacak ihtiyaçlarımız için saklamak istiyoruz. Talep olduğu için sadece petrol üretmek bizi tek ürün ekonomisine mahkum edecek, bu da dışa bağımlılığın sürmesine yol açacaktır.

Halkın Sesi: Büyük devletlerin Filistin sorununun çözümü için önerdiği Cenevre Konferansı hakkında ne düşünüyorsunuz?

EL SAADİ: Bu konferansın toplanacağını sanmıyorum. Toplansa da bir sonuç alınacağı kanısında değilim. Hiç bir işgal, konferans masasında son bulmamıştır. Böyle bir şey olursa bu, tarihteki tek örnek olacaktır. Eğer bu Konferansa bir-iki Filistinli gider de imza atarsa bunu sadece kendi adlarına yapmış olacaklardır. O topraklar Filistinlilere aittir. Yahudiler gelip birey olarak tek tek yerleşebilirler. Buna hiç bir şey engel değildir. Begin'in yayılmacı siyaseti Ortadoğu'da bir kavaşı kaçınılmaz kılmaktadır. Tepki bir gün kendini gösterecektir.

Sudan Milli Komitesi Bakanı Prof. A. Elagip:

"ENERJİ, MİLLİ KAYNAKLARA DAYANILARAK ÜRETİLMELİDİR."

Dergimiz muhabirleri, Sudan Milli Komitesi Başkanı Prof. A. Elagip ile görüştüler. Prof. Elagip, Sudan eski Sanayi Bakanı ve Bilimsel ve Teknolojik Araştırmalar Konseyi Başkanıdır.

HALKIN SESİ: 10. Dünya Enerji Konferansı Dergisine verdiğiniz demeçte gelişmekte olan ülkelerin enerji modellerinin, gelişmiş ülkelerin enerji modelinden farklı olması gerektiğini belirtiyorsunuz. Bu görüşünüzü biraz açar mısınız?

ELAGİP: Bizim gibi gelişmekte olan ülkelerde nüfus dağınıktır, merkezlerde yoğunlaşma azdır. Bu nedenle gelişmiş ülkelerin enerji modelleri bizler için gereksiz masraflar doğurduğundan amaçlarımıza uygun düşmemektedir. Örneğin çok düşük voltluk enerjiye ihtiyaç olan yerlere yüksek gerilim hatları ile uzaktan enerji taşınması. Bu enerji yolda da bir miktar yitirildiğinden, masraflı, dolayısıyla ülke ekonomisine zararlı olmaktadır. Enerji tek tek bölgelerde mahalli olanaklardan yararlanılarak üretilmelidir. Çin Halk Cumhuriyeti böyle bir model uygulayarak enerji üretiminde büyük başarılar elde etmiştir. Gereksiz masrafları önleyen bu model, aynı zamanda daha ucuza mal olmakta ve dışa bağımlılığı ortadan kaldırmaktadır. Bir ülkenin gelişmesini o ülkenin halkı gerçekleştirebilir. Gelişme dışardan ithal edilemez.

İZLENİMLER

ENERJİ KONFERANSINDA İKİ SÜPER DEVLET VE ÜÇÜNCÜ DÜNYA

10'uncu Dünya Enerji Konferansı 19-23 Eylül 1977 tarihleri arasında İstanbul'da, Atatürk Kültür Merkezinde toplandı. Toplantıya 70'den fazla ülkeyi temsil eden 4500'ü aşkın delege katıldı. Toplantıda dünya enerji sorunları ele alındı, enerji üretimi, enerjinin saklanması, enerji tasarrufu sorunları görüşüldü. Klasik enerji kaynaklarıyla (kömür, petrol vb.), klasik olmayan enerji kaynaklarının (sıcak sular, güneş enerjisi) durumu ve nükleer enerji sorunu tartışıldı. 140'ı aşkın bildiri çeşitli oturumlarda ele alındı.

Enerji Konferansına, Birinci Ikinci ve Üçüncü Dünyadan birçok ülke katıldı. Toplantıda, Üçüncü Dünya ülkeleri süper devletlere karşı çıktılar.

Klasik enerji kaynaklarını ellerinde tutan Üçüncü Dünya ülkelerinin mücadeleleri karşısında derin bir buhranın içine düşen ABD emperyalistleri, toplantı boyunca kendi açmazlarını, bütün ülkelerin ortak dertleri gibi göstermeye çalıştılar. Bugünkü enerji buhranını, enerji kaynaklarının kıtlığına bağladılar. ABD heyeti, çeşitli oturumlarda karamsar bir dünya tablosu çizmeye özellikle dikkat etti. Amerikalı uzmanlar, petrol, kömür gibi klasik enerji kaynaklarının giderek tükenmekte olduğunu iddia ettiler. Enerji buhranına tek çözümün nükleer enerji olduğunu ileri sürdüler. Bir an önce bütün ülkelerin nükleer santrallerin yapımına geçmesi gerektiğini savundular.

ABD heyeti toplantı sırasında düzenlenen teknik gezilere özellikle katıldı. Bu geziler sırasında temas ettikleri işadamlarına ve diğer Türk uzmanlara nükleer santrallerin reklamını yaptılar.

Rus sosyal-emperyalistlerinin taktiği daha farklı idi. Onlar, öncelikle Rusya'nın enerji bakımından buhran içinde olmadığını, hatta batılı ülkelere gaz sattığını yaydılar. Bundan amaçları, kendilerini batılı ülkelerden farklı göstermek ve güç gösterisinde bulunmaktı. Sovyet heyeti ayrıca, Rusya'nın teknik bakımdan ne kadar gelişmiş olduğunu ileri sürerek, bu havayı güçlendirmeye çalıştılar.

Yeni Çarlar, bu konferansta da sosyal-emperyalist propaganda yaptılar. Brejnev'in "uluslararası işbölümü" safsatasından sözettiler. Bu konuda kendilerinin Doğu Avrupa ülkeleri ile olan ilişkilerini örnek gösterdiler. Onlarla enerji alanında işbirliği içinde olduklarını söylediler. Tabii, bu "işbölümünün" sadece ve sadece kendilerine yaradığını, Doğu Avrupa ülkelerini ise bu teoriye dayanarak iliklerine kadar sömürdüklerini parlak sözlerle gizlemeye çalıştılar.

Sovyet heyeti özellikle batılı ülkelerle eteknik konularda işbirliğini geliştirmek istediklerini söyledi. "Çeşitli ülkelerin araştırmacıları, mühendisleri ve hükümetleri arasında geniş bir işbirliği kurulmadan dünya enerji sorununun çözülemeyeceğini" iddia etti. Bundan amaçları ise, çeşitli ülkeleri, özellikle Avrupa'yı kendilerine bağımlı kılmak ve bu arada Batı'nın gelişmiş teknolojisini ele geçirmektir.

Sovyet heyetinin toplantı sırasında ve 22 Eylül günü düzenlenen "Uluslararası işbirliği" konulu oturumda üzerinde durduğu noktalardan biri de şuydu: Kendilerine yakın Avrupa ülkelerinin ve Türkiye gibi ülkelerin enterkonnekte sistemlerle birbirine bağlanması. Yani bu ülkelerin Doğu Avrupa ülkeleri igibi şalteri Kremlin sarayında bulunan bir hatla Yeni Çarlara bağlanması, sosyal-emperyalistler bu önerileriyle bütün ülkeleri kendi vilayetleri gibi görmek istediklerini ortaya koydular.

Sovyet heyeti, toplantı sırasında gelecekteki enerji üretiminin petrol dışı kaynaklara dayandırılması gerektiği noktasında da ısrarla durdu. Onlar da, tıpkı ABD heyeti gibi nükleer enerjinin tek çözüm olduğu vaazını verdiler.

Konferans boyunca Sovyet heyeti Türkiye'ye nükleer enerji santralleri satmak için çeşitli girişimlerde bulundu. Ancak bu girişimlerin şimdilik i-

(devamı arka sayfada)

(baştarafı 10. sayfada)

kincil olduğu dikkati çekiyordu. Rus sosyal-emperyalistlerinin bugün için üzerinde durdukları esas nokta, ülkemizi enterkonnekte sistem yolu ile kendilerine sımsıkı bağlamaktır.

Üçüncü Dünya ülkeleri ise Konferans boyunca, iki süper devletin siyasetlerine karşı çıktılar. Üçüncü Dünyanın birçok temsilcisi, süper devletlerin işe yaramaz diye niteledikleri enerji kaynaklarının hâlâ büyük bir önem taşıdığını belirtti. Süper devletlerin ileri teknoloji satışı yolu ile ekonomileri üzerinde kurmaya çalıştıkları denetime karşı çıktı. Üçüncü Dünya ülkelerinin milli bir enerji siyaseti izlemelerinin, milli kaynaklarına kıskançlıkla sahip çıkmalarının önemini vurguladı. Üçüncü Dünya ülkelerinin arasındaki birlik ve dayanışmanın önemini belirtti

Yugoslavya Milli Komitesi Başkanı Dr. Lazar Ljubisiya şunları söylüyordu:"Biz her zaman gelişmekte olan ülkelerin yanında yer alıyoruz.... Her ülke kendi koşullarına en uygun olan enerji modelini benimsemelidir."

Sudan Milli Komitesi Başkanı Elagip de emperyalistlerin "uluslararası işbölümü" teorisine şu sözlerle karşı çıkıyordu:"Gelişmekte olan ülkelerin kendi enerji modellerini geliştirebilecekleri ortaya çıkmıştır. Az gelişmiş ülkelerin enerji modelleri, gelişmiş ülkelerinkinden farklı olacaktır."

Malezya delegesi, küçük ülkelerin arasındaki işbirliğini vurguluyordu. Delege, ASEAN sayesinde Tay-land-Malezya interkonnekte sisteminin kurulduğunu belirtti. Ayrıca, ASEAN gibi bölgesel örgütlenmelerin önemi üzerinde durdu ve bu uygulamanın geliştirilmesini önerdi.

Hindistan delegesi de gelişmekte olan ülkelerin işbirliği yapmalarının önemi üzerinde durdu. Hindistan hükümetinin geçmişte bu konuya yeteri kadar önem vermediğini belirtti.

Cezayir delegesi, gelişmekte olan ülkelerin işbirliğinin yalnız gerekli değil, aynı zamanda acil olduğuna işaret etti. Bu işbirliğinin yeni bir uluslararası iktisadi düzenin kurulmasına yardımcı olacağını belirtti.

OAPEC Genel Sekreteri Ali Attiga, "ulaşımda ve petro-kimya ulaşımında petrol her zaman tek alternatif olacaktır" diyerek ellerindeki silahın ne kadar önemli olduğunu belirtti.

Fıldişi Sahili delegesi, ülkesinin bağımsızlığına kavuştuktan sonra, karşılaştığı meseleleri çözmek için komşu ülkelerle işbirliğine gittiğini anlattı. 11 Afrika ülkesinin Afrika Elektrik Üreticileri ve Nakliyecileri Birliği'ni kurduğunu söyledi ve"bu şekilde eksiklerimizi gidermek için birbirimize destek olduk" dedi. Bu ülkelerden bazılarının, mesela Gana ile Fildişi'nin enterkonnekte sistemle birbirlerine bağlı olduklarını belirtti.

Latin Amerika Enerji Teşkilatı adına konuşan delege de bölgesel işbirliği çalışmalarına önem verilmesi gerektiğini belirtti.

Dikkati çeken bir nokta da şu oldu: Kukla Güney Kore rejimini temsil eden delege, Üçüncü Dünya ülkelerinin temsilcilerinin tam tersine, ülkesinin tabii kaynakları bakımından ne kadar yoksul olduğunu uzun uzadıya anlattı ve efendisi Amerikan emperyalistlerinin ağzıyla konuştu: "Tek çözüm nükleer enerjidir."

10. Dünya Enerji Konferansı'ndan sonra OAPEC Genel Sekreteri Ali Attiga, Üçüncü Dünya ülkelerinin mücadelelerini bundan böyle daha da güçlü bir şekilde sürdürmeleri gerektiğini belirtti.

NÜKLEER SANTRALLER EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞI ARTIRIR

Enerji buhranı, süper devletlerin ülkemize sızmaları için elverişli bir ortam yaratıyor. Bundan yararlanmak isteyen ABD emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri son Enerji Konferansı'nda "nükleer enerji santralleri" satmak vaadleri ile Türkiye'nin karşısına dikildiler. Yine bu günlerde Bulgaristan'ın Enerji Bakanı da Türkiye'ye aynı şeyi öğütlüyordu. Todoriev, 21 Eylül 1977 tarihli Milliyet gazetesine verdiği demeçte, "nükleer santrallere dört elle sarılın" dedi. "Aslında pahalı bir yatırım olsa bile nükleer santrallerin kısa zamanda kendisini ödeyip, kâr sağlayıcı duruma geçtiklerini" iddia etti.

Kelin melhemi olsa başına sürermiş. Göbeğinden Moskova'ya bağlı olan Bulgar revizyonistlerinin bu öğütleri Yeni Çarlar hesabına verdikleri açıktır.

İki süper devletin bu vaazlarının yankısı Demirel-Türkeşlerden geldi. Faşistler bu noktada da emperyalistlerle aynı boruyu öttürdüler. Türkeş'in gazeteleri sürekli olarak nükleer santrallerin faziletleri üzerine yazılar döktürüyorlar. Emperyalistlerin nükleer santrallerle, ne vaadettiklerini anlamak için, onların bugüne kadar Türkiye'ye ne getirdiklerine bakmak gerekir.

Sanki emperyalizme bağımlı enerji siyasetine Türkiye'yi nasıl bir buhrana sürüklediği ABD emperyalizminin ülkemizin sırtına yıktığı petrole bağımlı enerji siyasetinin, ihracatın yarısından fazlasına yakınını, yani 2 milyar dolarlık bir dövizi alıp götürdüğü ortada değil. Sanki Rus sosyal-emperyalistlerinin enerji şalterimize el atarak ülkemize tehdit ve şantajlarda bulunduğu ortada değil.

Şimdi bir de nükleer santraller çıktı.

Bir kez böyle bir yatırımın çok pahalı bir yatırım olduğu ortada. Bunu Brejnev'in adamı Todoriev bile itiraf ediyor. Bir nükleer enerji santralı 15 milyar liraya maloluyor. Keban gibi çok pahalı bir yatırımın bile bu paranın yaklaşık olarak yarısına malolduğu düşünülürse, nükleer santrallerin Türkiye'ye nasıl bir yük olacağı daha kolay anlaşılabilir.

İkincisi, böyle bir yatırım, teknoloji bakımından süper devletlere tamamen bağımlı olacaktır.

İşin bir de hammadde yönü var. Maden Tetkik Arama'nın yaptığı tespitlere göre, Türkiye'de 4000 ton bilinen ve çıkartılabilir uranyum rezervi bulunmaktadır. Bu rezervin "sarı pasta" denilen santrallerde kullanılabilecek kısmı ise daha da azdır. Uzmanlar, eldeki rezervin ancak bir nükleer santrale, o da ancak birkaç yıl yeteceğini belirtmektedirler. Bu rezerv tükendiğinde ülkemiz uranyum bakımından da dışarıya bağımlı hale gelecektir. Uranyum ise büyük stratejik önem taşıyan bir hammaddedir ve büyük ölçüde süper devletlerin denetiminde bulunmaktadır.

Nükleer santraller işte bütün bu sebeplerden dolayı Türkiye'yi emperyalistlere daha da bağımlı hale getirmekten başka hiç bir şeye yaramayacaktır.

EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞI SAVUNAN ENERJİ MODELİ

Dünya Enerji Konferansı'nın Türkiye'de toplanması, enerji sorunuyla ilgili tartışmaları canlandırdı. MC'nin temsilcileri konferans boyunca tartışmaları seyretmekten başka bir şey yapmadılar. Türkiye heyeti, toplantı boyunca etliye sütlüye dokunmamaya özellikle dikkat etti. O kadar ki, ev sahibi ülke olarak bütün yuvarlak masa toplantılarına katılma ve tartışma hakkına sahip olmasına rağmen, Türkiye bundan gönüllü olarak vazgeçti. Çünkü Türkiye'nin Konferans'a sunacağı, enerji meselesini çözecek bir siyaseti yoktu.

Türkiye sözümona bir "enerji modeli" hazırlamıştı. Bu rapor Konferans'ın bir oturumunda tartışıldı. Raporda önerilen modeli beğenen tek şahıs raporu bizzat hazırlatan MC'nin Enerji Bakanı Kamran İnan oldu.

"Türkiye'nin Enerji Modeli" ülkemizin içine düştüğü darboğazları ve yaşadığı sıkıntıları rakamlarla tespit etmekten başka bir şey yapmıyordu. Raporda, Türkiye'nin enerji bakımından dışa bağımlılığını eleştiren tek bir kelime bile yoktu. Rapor ABD emperyalistlerinin ülkemizin sırtına yıktığı enerjide petrole bağımlılığa ve Rus sosyal-emperyalistlerinin enerji şalterlerimize el atmasına sessiz kalıyordu.

Türkiye'nin milli bir enerji siyaseti izlemek için ne yapması gerektiğine gelince, model bu konuda susuyordu. Model, su kaynakları bakımdan zengin olan ülkemizde, bu kaynakların neden bugüne kadar işletilmediğini araştırmayı da gerekli görmemişti. Model Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi gücüne dayanarak enerji bağımlılığına son vermeleri konusunda onlardan hiç bir şey öğrenmemişti. Üstelik model, özü itibariyle bugünkü emperyalizme bağımlı durumu savunuyordu.

Bu model mi Türkiye'nin enerji sorununu çözecektir? Enerji sorununu çözecek tek bir yol vardır: Milli bir enerji siyaseti izlemek!

Türkiye kendi gücüne güvenmeli, milli kaynaklarına dayanmalı, her türlü dışa bağımlılığa derhal son vermelidir. Enerji bağımlılığı emperyalizmin ülkemiz üzerindeki baskı ve tahakkümünü daha da artırmaktadır. Ancak bu bağımlılığı kesip atan bir iktidar Türkiye'yi karanlıktan çıkarabilir.

Enerji Konferansı Türkiye Gurubu Üyesi Yük. Mühendis Ültanır

"TÜRKİYE GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELERİN YANINDA YER ALMALIDIR"

Dünya Enerji Konferansı sırasında bazı yurtsever sesler de yükseldi. Bunların başında Dr. Mustafa Özcan Ültanır geliyordu. Aşağıda, Dr. Ültanır'ın Milliyet ve Vatan gazetelerinde yayınlanan görüşlerinden bazı bölümleri sunuyoruz.

Soru: Teknolojik bağımlılık sözkonusu mu? Enerji alanında proje seçim işi dış bağımlılığı arttırıcı bir neden mi?

Ültanır: Enerji ünitelerinin yapılmasında ve işletilmesinde de teknolojik dış bağımlılık vardır. Petrol dışı bağımlılık, petrolden kömüre dek, sektörün bütün kesimlerinde görülmektedir. Enerji işletmeleri için gerekli makina ve donatım, dışardan ithal olunduğu gibi, teknik hizmetlerin de ithaline gidilerek projeler yabancılara yaptırılmakta ve elektrik santralleri anahtar teslimi yöntemiyle yabancı firmalara kurdurulmaktadır. Almaşık projelerden hangisinin seçileceğini dış güçlerin çıkarına uygun olarak davranan yabancı uzmanlar yönlendirmektedirler. Yapılması için girişimlerde bulunulan ve şimdilik onbeş milyar liraya çıkacağı oranlanan nükleer santral örneğinde olduğu gibi, ihale şartnamelerini bile yabancı kuruluşların hazırlandığı görülmektedir. (Vatan, 21 Eylül 1977)

Ültanır, Milliyet gazetesinde yayınlanan yazısında da şu görüşlere yer veriyordu:

...

Türkiye Ne Önerebilir?

Gelişme sürecindeki ülkeler, çeşitli hammadde olanaklarını da koz olarak kullanacak biçimde aralarında işbirliğini giderek enerji dünyasında "Gelişen Dünyanın Enerji ve Hammaddeler Örgütü"nü oluşturmalıdır - lar.... Gelişmiş ülkelerin örgütlenmelerine karşın gelişme sürecindeki ülkelerin de aralarında örgütlenmeleri, dünya kaynaklarının daha adaletli kullanımını sağlayacak, dünya enerji sömürüsünü de engelleyebilecektir.

Türkiye'nin Enerji Ajansının içerisinden çıkarak, yeni bir örgütleşmeyle sorunları kendine benzer gelişme sürecindeki ülkelerin yanında yer alması, gerçekçilik olacaktır. İstanbul'da yapılacak 10'uncu Dünya Enerji Konferansı'ndan yararlanarak böyle bir işbirliği ve örgütlenmeye te mel hazırlanması, Türkiye'nin dünyadaki saygınlığını da artırabilir.

(Milliyet, 19 Eylül 1977)

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

ESKİŞEHİR — Yeni Haber Gazetesi adına Melih Köksal:

"BU KÖLELİK ANLAŞMASIDIR„

"Bugün Rusya dünyayı yeniden paylaşmanın hırsı içindedir. Ve bunun bir örneği de faşist MC ile yapacağı 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasıdır. Bu anlaşma ülkemizi sosyal-emperyalizme köle yapmanın anlaşması olacaktır. Biz Türkiye halkı, Kurtuluş Savaşında emperyalistleri nasıl yurdumuzdan kovduysak, sosyal-emperyalistleri de öyle mezarına gömeceğiz.

Ben ilimiz Eskişehir'de yayınlanan YENİ HABER gazetesi adına bu anlaşmaya karşı çıkıyorum."

Hiçbir tedbir Rusya'yı teşhir olmaktan kurtaramaz

Sahte Barış Derneği' nin geçenlerde yapılan konferansına İstanbul TRT-DER'de bir rapor sundu. Raporda, dünyanın AP, UPI, REUTER ve Rusya'nın TASS gibi birkaç büyük ajansın tekeli altında olduğu, bu ajansların tarafsız yayın yapmadıkları ve bunun için verdikleri haberlere inanılamayacağı söyleniyordu. Raporda, bu ajansların haberleşme özgürlüğünü kısıtladıkları, engelledikleri ve özellikle Üçüncü Dünya ülkeleriyle ilgili haberleri ya hiç yansıtmadıkları ya da yanlış yansıttıkları belirtiliyordu. TRT-DER'in raporunda Üçüncü Dünya ülkelerinin bu tekellere karşı birleşmeye başladıkları ve Türkiye'nin de bu birlik içinde yer alması gerektiği anlatılıyordu.

Görüldüğü gibi revizyonistlerin kapılarını halka sımsıkı kapattığı toplantılarda bile yurtsever sesler çıkmaktadır.

K.MARAŞ

Topaluşağı köylüleri Mao Zedung'u anma toplantısında Rusya'yı protesto etti

Köylülerin toplantıda oybirliğiyle kabul ettikleri metin şöyledir:

"Rusya Türkiye'nin ayakları altına sabun bağlıyor ama kendisi kayacak. Türkiye'nin elini kolunu bağlamaya çalışıyor. MC hükümetinin Rusya ile yapmış olduğu enerji anlaşması Türkiye'yi karanlıklar içinde bırakıyor. Rusya, yeraltı zenginliklerimizi tüketiyor, yerüstü kaynaklarımızı kemiriyor.

"Biz Türklerin ve Kürtlerin birlikte mücadelesinden yanayız."

AFYON

Dazkırı'nın Ovacık köyünden 82 köylü:

"Tarihte ilk olarak Kurtuluş Savaşı vermiş olan halkımız emperyalist ülkelerin yanında yer alamaz, onlarla işbirliği yapılmasını kabul edemez.

"Sosyal - emperyalistler, yurdumuzu Amerikan emperyalizminin hegemonyasından çekip kendi hegemonyalarına alma çabasındadırlar. Yapılmak istenen 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının asıl amacı budur."

DİKERDEM DOSYASI

MİSTER YÜZDE ON'UN RAHLE-İ TEDRİSİNDE YETİŞMİŞ BİR "BARIŞ DERNEĞİ" BAŞKANI

Brejnev'in sahte Barış Derneği'nin Başkanı eski Büyükelçi Mahmut Dikerdem, "Ortadoğu'da Devrim Yılları" adlı kitabında şöyle yazıyor:

"Kıbrıs meselesi Zürih ve Londra anlaşmalarıyla çözümlenmeyip Birleşmiş Milletler Anayasasının 'Self-determination' (Kendi kaderini tayini) ilkesinin uygulanmasına bağlansa idi, Kıbrıslı Türklerin bugün sıkı sıkıya sarıldıkları hakların, yetkilerin pek azı kendilerine tanınırdı... Orada 'self-determination' diye kutsal bir hak vardır. 'Çoğunluk yönetir, azınlık ona uyar' diye bir kural vardır. Bunlarla çatışmak çok zordur." (s.139-140)

Fakat Mahmut Dikerdem bu "zor" işi yapabilmektedir. O, uluslararası alanda "Mister Yüzde On" diye anılan Fatin Rüştü Zorlu'nun hayranı ve has adamı olarak "ulusların kaderlerini tayin hakkına" karşı yürüttüğü çetin mücadelesiyle övünmektedir. Dikerdem, bu konuda tayin edici bir savaş verdikleri 1958 yılı Ağustosundaki Birleşmiş Milletler Genel Kurulu toplantısından şöyle söz etmektedir:

"Gerçekten de BM Anayasasının temel ilkelerinden biri olan, 'Milletlerin kendi mukadderatını kendileri seçme' hakkını Kıbrıs için yadsımak hiçbir devletin -hele sayıca çoğunlukta olan küçük devletlerin- işine gelmiyordu. Sömürge topraklar bu hakka dayanarak birbiri ardından bağımsızlığa kavuşuyordu. Büyük devletler ise BM Anayasasına saygılı olduklarını göstermek zorunda idiler." (aynı yerde)

Dikerdem'e göre, büyük devletler bile ulusların kaderlerini kendilerinin tayin etmeleri hakkına "saygılı olduklarını göstermek zorunda idiler." Dikerdem ise, emperyalist büyük devletlerin tutumunu onlardan daha cüretkar bir tavırla savunabilmekte, pervasız bir şekilde kurtuluşa yeni ulaşan milletlerin ve bütün ezilen dünyanın karşısına dikilebilmektedir. Hem de ne zaman? Ulusların kaderlerini tayin hakkının, kendisini ezici bir şekilde kabul ettirdiği yirminci yüzyılın ikinci yarısında. Üstelik Dikerdem, bu tutumunu bir kaç ay önce yayınladığı kitabında bugün hâlâ savunabilmektedir. Ezilen milletlere karşı mücadelede çok cesur adam doğrusu! Kruşçev'in diplomatları, Dikerdem'e daha o zamandan göz koymuş olsalar gerek.

"Barış Derneği" Başkanımız, ulusların kaderlerini tayin hakkına karşı savaşırken, bu zorlu işi İngiliz emperyalistleri hesabına yaptığını da ilan etmekten çekinmiyor. Dikerdem'in kitabında hararetle alkışladığı Türk tezi şudur: "... yeni Türk devleti Kıbrıs üzerindeki egemenlik hakkından ancak adanın İngiltere'ye devri şartıyla feragat etmiştir. Eğer İngiltere Türkiye'den devraldığı egemenlik hakkından vazgeçmek niyetinde ise Kıbrıs adası 'asıl sahibine geri döner'." (s.130)

İşte Dikerdem'in hayran kaldığı "barışçı" tez! Böyle bir tezi Dikerdem kimlerle beraber savunmaktadır? Elbette "barışın düşmanı" olan ezilen milletler le beraber değil. Yukardaki görüşleri savunduğu için Dikerdem'in patronu Zorlu'yu hararetle kutlayan İngiliz Dışişleri Bakanıdır. Bunu Dikerdem'in anılarından öğreniyoruz. İngiliz Bakan: "Görüşünüzü sağlam bir hukuki temel üzerine oturtmuşsunuz" diyor (s.131) Gerçekten de çok "sağlam bir hukuki temel", çünkü İngiliz Dışişleri Bakanının konuşmasına hacet kalmıyor. İngiliz emperyalizminin çıkarlarını bu kadar "başarılı" bir şekilde savunan Zorlu'lar ve Dikerdemler olduktan sonra buna ne gerek var.

Ulusların kaderlerini tayin hakkına karşı çıkan bir "Barış" Derneği Başkanı!

İngiliz emperyalizminin avukatlığını yapmakla gerinen bir Barış Derneği başkanı!

Brejnev, bu derece "başarılı" ve son derece "barışçı" bir sicili olan bir Başkanı dünyayı mumla arasa bulamaz.

Dikerdem, tam da Brejnev'e layık bir "Barış Derneği" başkanıdır. Çünkü o, emperyalistlerin çıkarlarını savunmada Fatin Rüştü Zorlu gibi usta bir diplomattan ders almış, Mister Yüzde On'un rahle-i tedrisinde yetişmiştir.

DEVAM EDECEK

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

- Bu hafta kampanyamıza 887 yurttaş daha katıldı. Elimize geçen imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul: Okmeydanı 105, Alibeyköy 61, Esentepe 61, H. Üstü 74; Gaziantep: Nizip 36; Manisa: Soma 28; Ankara: Polatlı'nın Kuşçu köyü 43; Ağrı: 21; K. Maraş'ın Topaluşağı köyü 47, Eskişehir: Halk Tiyatrosu - nun gösterisini izleyen yurttaşlardan 183; Trabzon: Çömlekçi mahallesinden 37, Hatay: Samandağ'ın Mızraklı köyü 28, İskenderun 87; Sivas: Divriği 41; Tokat: Reşadiye 8, Erbaa 27 imza.

Böylece bugüne kadar kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 79 bin 805'e ulaşmış bulunuyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	10.332	MALATYA	1.931	AYDIN	572	ZONGULDAK	336
ANKARA	9.584	MUĞLA	1.701	ORDU	548	KARS	289
İZMİR	6.490	KONYA	1.641	BURSA	534	BURDUR	241
KAHRAMANMARAŞ	6.470	DENİZLİ	1.429	ESKİŞEHİR	508	ADIYAMAN	239
TUNCELİ	6.025	TRABZON	1.251	TOKAT	470	UŞAK	233
ADANA	4.409	BOLU	1.211	KAYSERİ	430	SAMSUN	229
SİVAS	2.833	B. ALMANYA	1.115	İSPARTA	413	MUŞ	225
ERZİNCAN	2.771	ELAZIĞ	1.149	AMASYA	407	VAN	206
GAZİANTEP	2.666	İÇEL	955	KOCAELİ	392	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3.612
MANİSA	2.565	DİYARBAKIR	788	BALIKESİR	346	TOPLAM	79.805
HATAY	2.212	ANTALYA	588	FRANSA	343		

İHANETİN TEORİSİ

Üçlü Blok yayınladığı bir broşürde Mao Zedung'a ve Üç Dünya Teorisine karşı düşmanlık kampanyası açtığını ilan ediyor ve şöyle diyor:

"Bugünkü mücadele tıpkı geçmişte olduğu gibi, çeşitli revizyonist, Troçkist, orta-yolcu , yozlaşmış akımcıların ve diğer burjuva karşı-devrimcilerin elinde karşı devrimci bir silah haline getirilmeye çalışılacaktır. Onlar meselelerde karışıklıklar yaratarak proletaryanın ve ezilen halkın kafasını bulandırmaya ve onları devrim ve Marksizm-Leninizm yolundan, sosyalizm yolundan çevirmeye çalışacaklardır.

"Ülkemiz proleter devrimcileri bu konuda uyanık ve hazırlıklı olmalı ve bütün bu çabalara karşı da gerekli mücadeleyi sürdürmelidirler." (Devrimin Teori ve Pratiği broşürünün önsözü. s. 5, Komün Yayınevi)

İşte Üçlü Blokun geldiği ibret verici nokta. Oportünist şefler, oturup düşündüler ve Brejnev'in safında yer tutmaya karar verdiler. İşte oportünist şefler bu yüzden şimdi de Brejnev'in yanına gitmenin yani ihanetin teorisini yapıyorlar.

Üçlü Blokun sarıldığı silah ne biçim bir silahtır ki, daha ellerine almadan revizyonistler ve troçkistler hesabına ateş etmeye başlıyor Bu nasıl bir devrimci bir silahtır ki Üçlü Blok karşı devrimci ne varsa hepsinin işine yaradığını peşinen ilan ediyor? Revizyonistlerin Mao Zedung'dan alıp da Üçlü Bloka veya kafadarlarına saldırmak için kullandığı tek bir cümlesi var mıdır? Revizyonistlerin, Troçkistlerin, oportünistlerin, darbecilerin Üçlü Bloka saldırmak için Aydınlık'tan alıntı yaptığı bir tek cümle gösterilemez. Üç Dünya Teorisini eline alıp da Üçlü Bloka saldıran tek bir revizyonist, tek bir Troçkist var mıdır? İşte ölçü budur. Kimin safında kime saldıracaksın? Niçin İ. Bilen aylarca radyosundan Üçlü Bloka çağrılar yayınlıyor? Bütün bunların tek bir cevabı vardır: Çünkü Üçlü Blok bütün silahlarını Brejnev'in cephaneliğinden almıştır.

Bir nokta daha var. Bunlar şimdiye kadar hiç bir gerici cereyanı göğüsleyip, devrimi savunmamışlardır. Ama, iş Brejnev'e sırt dayayarak Üç Dünya Teorisine saldırmaya gelince aslan kesiliyorlar. Üçlü Oportünist Blok'un dergileri şimdi "cesaretle mücadele" sözleriyle dolup taşıyor. Aslında büyük bir telaş içindedirler. Palavracılıklarının sebebi proletaryadan ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinden duydukları korkudur.

ULUSLARARASI YENİ EKONOMİK DÜZEN MÜCADELESİNE KİM KARŞI ÇIKIYOR ?

Üçlü Blok Üçüncü Dünya ülkelerinin yeni bir ekonomik düzen mücadelesine karşı çıkıyor. Oportünist Blok bu mücadelenin Brejnev'in "Kapitalist Olmayan yol" teziyle aynı şey olduğunu söylüyor.

Şimdi, Üçüncü Dünyanın yeni bir ekonomik düzen mücadelesi karşısında Yeni Çarların ne tavır aldığına bakalım:

OPEC ülkelerinin petrol fiyatlarını arttırmaları mı söz konusu oldu; iki süper devlet fırlıyor ayağa: "Bu . tek taraflı bir karardır. Petrol fiyatlarının artışı dünyayı buhrana sürükler." Hatta Amerika petrol üreten ülkelere karşı silahlı mücadele tehditleri savuruyor. Bloksuz ülkelerin Hammadde Konferansı toplaması üzerine Rusya basıyor yaygarayı: "Zengin fakir ülke ayrımı yapmayın. Rusya'yı Amerika ile aynı kefeye koymayın, yoksa fena olursunuz." Gelişen ülkelerin hammaddelerine sahip çıkmasına ise Yeni Çarların cevabı şu oluyor: "bu, uluslararası işbölümüne aykırıdır". Deniz Hukuku Konferansı'nda, Üçüncü Dünya ülkeleri karasularını 200 mile çıkarmak isteyince, sosyal-emperyalistler bu talebe "Buraları açık denizdir. Ben de bu sularda istediğimi yaparım" diye saldırıyorlar. Gelişen ülkelerin milli enerji politikasının karşısına Yeni Çarlar, "Olmaz. Küçük ülkelerin bizim geçtiğimiz yollardan geçmesine gerek yoktur. Hepiniz bize bağlanmalısınız." diye dikiliyorlar.

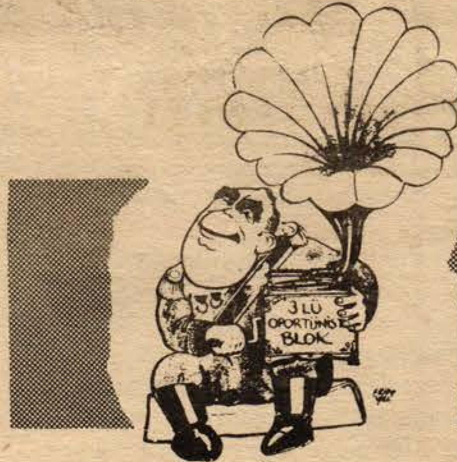
Üçüncü Dünya ülkelerinin yeni bir ekonomik düzen mücadelesi en başta Brejnev revizyonistlerine vuruyor. Madem ki yeni bir ekonomik düzen mücadelesi, Blok'un iddia ettiği gibi "kapitalist olmayan yol" teziyle aynıdır, Brejnev neden bu mücadeleye karşı çıkıyor? Brejnev Blok'un harika fikirlerini henüz keşfedememiş olacak ki, yeni ekonomik düzen mücadelesinin önüne en önce o dikiliyor.

Şimdi gelelim Brejnev'in 'kapitalist olmayan yol' safsatasına. 'Kapitalist olmayan yol' Kruşçev revizyonistlerinin gelişen ülkelerdeki devrim mücadelesini bastırmak için ortaya attıkları revizyonist bir tezdir. Şimdi de Yeni Çarlar, bu teze sarılarak Üçüncü Dünya ülkelerinin hegemonyaları altına almak istiyorlar. "Kapitalist olmayan yol" tezinin ne olduğunu, revizyonistlerden dinleyelim:

"Şimdi 'tarihsel gelişme' açısından 'üçüncü dünya' ülkelerine, yani kapitalist ve sosyalist ülkeler arasında olan bu ülkelere baktığımızda tek başlarına kalkınmalarının mümkün olmadığını görürüz... Kendi aralarında birleşmekle yetinmeleri durumunda da gelişme imkanları kısıtlıdır. Çünkü mevcut yapılarıyla emek üretkenliği, yatırım birikmeleri vb. açılarından çağın gereklerine uyamazlar, bunları ancak sosyalist sistem sağlayabilir." (Kitle, s. 69)

İşte Üçüncü Dünya'nın karşı çıktığı tam da sosyal-emperyalistlerin bu tezidir. Brejnev'lerin tezi, Üçüncü Dünya ülkelerinin kendi güçlerine dayanarak hiç bir şey yapamayacakları iddiası üzerine inşa edilmiştir. Üçüncü Dünya bütün uluslararası konferanslarda Yeni Çarların bu iddiasını mahkum ediyor. Örneğin, 113 ülkenin yer aldığı "77'ler" grubunun Manila bildirisi gelişen ülkelerin emperyalistlere muhtaç olmadıklarını ve kendi güçlerine dayanarak kalkınacaklarını açıklıyor. Bu da gösteriyor ki, Üçüncü Dünya'nın yeni bir ekonomik düzen mücadelesi Brejnev'lerin "kapitalist olmayan yol" safsatalarının tam zıddıdır.

Üçüncü Dünya ülkelerinin yeni bir ekonomik düzen mücadelesi doğrudan doğruya iki süper devlete, yani dünya devriminin başdüşmanlarına darbe vuruyor. Bunun için de dünya devrimine hizmet ediyor. Dünya devriminin temel gücüne, Üçüncü Dünya'ya saldıran Üçlü Blok ise Yeni Çarların yanında saf tutuyor.

SÖYLEYENE DEĞİL, SÖYLETENE BAK!

Brejnev'in sözleri:

"Son yıllarda bazı milliyetçi çevreler, Asya ve Afrika'da ekonomik bağımsızlığın elde edilmesi için, oldukça ilkel bir yolu göklere çıkarıyorlar: Dış dünya ile bütün ekonomik ilişkilerin kesilmesi. Bu yolu daha ilgi çekici bir duruma getirmek için, savunucuları, Asya ve Afrika halklarının ulusal gururunu okşuyorlar, yardım almadan bütün ekonomik zorlukların üstesinden gelecek yetenekte olduklarını söylüyorlar." (E. Jukov, A. İskenderov, Çağımızda Ulusal Kurtuluş Savaşları ve Üçüncü Dünya Marksçı Leninci Açıdan, s. 149, Konuk Yayınları.)

"Maocuların en son teorik keşfi olan 'üç dünya' kavramı, bu ideolojinin Marksizm düşmanı özünü gittikçe daha çok kimsenin kavramasına yardımcı olmaktadır. 'Süper güçler' ve 'ara bölgeler' teorisinin daha öteki bir gelişmesi olan bu yapay postüla, toplumsal sistemler arasındaki temel çelişki ve ana uyuşmazlıkları yumuşatıp düzenleyebilmek için, eski modele göre daha da yoğun bir çaba göstermekte ve temel çelişki sanki 'küçük'le 'büyük', 'yoksul'la 'zengin', 'azgelişmiş' ile 'gelişmiş' arasındaymış gibi dünyayı tanımlayarak, toplumsal sistemler arasındaki çelişkiyi değiştirmeye çalışmaktadır. Bu teorinin Marksizm-Leninizm ve Marksist-Leninist sınıf yaklaşımıyla ortak hiç bir yanı olmadığını görmek için büyük bir teorisyen olmaya gerek yoktur." (Ürün, Ocak-1977, sayfa :61, Maoculuğun Marksizm Düşmanı Özü, Dr. Gabor Hidasi, Macar Far Eastern Affairs dergisi)

Üçlü blok'un sözleri:

"Kısacası Üç Dünya Teorisi, 'Üçüncü Dünya ülkeleri' veya 'gelişmekte olan ülkeler' hakim sınıflarının, devlet bağımsızlığına dayanarak, bu 'bağımsızlığı' daha da pekiştirerek, iktisadi alanda emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere karşı birtakım tedbirler alarak, bunları adım adım ilerleterek, giderek emperyalist, sosyal-emperyalist sistemden kopmanın mümkün olduğunu vaaz etmektedir." (H. Birliği, "Oportünist 3 Dünya Teorisi'ni reddedelim!" başlıklı Özel sayı.)

"'3 Dünya Teorisi', dünyadan ve çeşitli ülkelerden bahsederken, bunları nitelerken, bu ülkelerde hüküm süren sosyo-ekonomik yapıdan, proleter sınıf ölçütünden hareket etmemektedir. Bu nedenle de en önemlisi... iki zıt sistem arasındaki çelişkiyi gizlemekte ve yok etmektedir. ... Sosyalizmin bir tek ülkede yaşaması bile, sosyalist sistemin varlığını kanıtlamaya, kapitalizme zıt bir sosyal sistemin varlığını kanıtlamaya, kapitalizme zıt bir sosyal sistem olarak ondan bahsetmeye yeterlidir." (H. Birliği'nin "Oportünist '3 Dünya Teorisini' Reddedelim! başlıklı Özel sayısı, 23 Ağustos 1977)

Şefik Hüsnü'nün fikirleri H.Yolu'nu mahkum ediyor

H. Yolu Şefik Hüsnü'ye sahtekarca sahip çıkmaya devam ediyor. Şefik Hüsnü'nün görüşleriyle H. Yolu'nun en ufak bir ilgisi yoktur. Şefik Hüsnü'nün bütün fikirleri Oportünist Blok'un, Üç Dünya Teorisine karşı giriştiği revizyonist saldırıyı mahkum ediyor. Hem emperyalizme darbe vuran hareketlere karşı çıkacaksın, hem de Şefik Hüsnü'yü savunacaksın! Hem ülkelerin bağımsızlık mücadelesinin karşısına "şahlar, şeyhler" karalamasıyla dikileceksin, hem de Şefik Hüsnü'ye sahip çıkacaksın! Hem sosyal-emperyalistlerin ilerici-gerici ayrımıyla Üçüncü Dünya'yı parçalama çabalarına alkış tutacaksın, hem de Şefik Hüsnü'den söz edeceksin! Hem dünya devriminin itici gücünün Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki Üçüncü Dünya ülkeleri olduğunu reddedeceksin, hem de Şefik Hüsnü'nün adını ağzına alacaksın!' Bizzat Şefik Hüsnü'nün sözleri H. Yolu'nun bu sahtekarlığını açıkça ortaya koyuyor:

"Sonuç olarak Mekke Kongresi'nin tam bir başarıya ulaştığı söylenebilir. Bu Kongre, siyasal gelişme ve milli kurtuluş yolunda ilerleyen İslam dünyasının ilk etkili dayanışma eylemidir." (Şefik Hüsnü, Komintern Organlarındaki Yazı ve Konuşmalar, Aydınlık Yayınları, sayfa:83-84)

İşte Şefik Hüsnü 1926 yılında Arap ülkelerinin ve Türkiye de dahil diğer müslüman ülkelerin katıldığı Mekke Konferansından böyle sözediyordu.

Şefik Hüsnü, emperyalistlerin İslam ülkeler birliğini ve Sovyetler Birliği ile dayanışmasını baltalama çabaları konusunda da şunları söylüyordu:

"Emperyalist çevreler başlangıçta Türkiye'nin Afganistan'ın ve Sovyetler Birliği'nin Müslüman cumhuriyetlerinin bu toplantıya davet edilmesi yolunda dedikodular yaydılar. Amaçları, bu Kongrede emperyalistlerin parmağı bulunduğu izlenimini uyandırmaktı...

"İslamda dini ayrılıklara bağlanan umutlar da boşa çıktı. Çünkü davet edilen herkes bu daveti kabul etti. Görülüyor ki, İslamın farklı yorumları, bugün artık emperyalist boyunduruktan kurtulmak için dayanışma bağlarını güçlendirmektedir. Oysa kısa bir süre öncesine kadar bu farklı yorumlar kanlı çatışmalara yol açmaktaydı. Bütün İslam ülkeleri, Hicaz'ın, Bugün Suriye'de verilmekte olan kurtuluş savaşı gibi tüm kurtuluş savaşları için bir çeşit üs rolü oynadığını kavrıyorlar.' (Komünist Enternasyonal Belgelerinde Türkiye Dizisi-3, Şefik Hüsnü Komintern Organlarındaki Yazı ve Konuşmalar, Aydınlık Yayınları, sayfa 80-81)

Şefik Hüsnü ezilen ülkelerin muazzam gücünü bundan tam 50 yıl önce büyük bir öngörüyle tespit ediyor ve şunları söylüyordu:

"Emperyalist devletler tarafından köleleştirilmiş yüzmilyonlarca insanı derinden sarsan, emperyalizmin Asya ve Afrika'daki temellerini bir gün yer le bir edebilecek olan bu hareketin dünya devrimi açısından taşıdığı muazzam önemi kimse inkar edemez." (Aynı yerde, sayfa:84)

Şefik Hüsnü'nün bunları söylediği yıllarda, bu gerçeği inkar edenler Troçkistlerdi. O günlerde Troçkistler ezilen milletlerin bağımsızlık mücadelesini destekledikleri için Lenin ve Stalin'i "sınıf işbirliği" yapmakla suçluyorlardı. Ama sonunda kendileri Hitler'in ajanı oldular. Bugün de Üçlü Blok işte böylelerinin takipçisidir. Şefik Hüsnü'nün değil.

H. Yolu kendisi sahtekarlık yapmakla da yetinmiyor. Oportünist Blokun diğer üyelerini de Şefik Hüsnü'ye sahtekarca sahip çıkmaya çağırıyor. Gerekçesi "Şefik Hüsnü'yü AYDINLIK'a bırakmamak"mış.

Şefik Hüsnü'yü samimiyetle savunanlar onun düşmanlarıyla mı birleşirler, yoksa onun yolundan yürüyenlerle mi? H. Yolu Şefik Hüsnü'nün en azılı düşmanlarıyla birleşiyor. Çünkü onun merkezi görevi proleter devrimci harekete düşmanlıktır.

Üç Dünya Teorisi üzerine TOPLANTILAR

Geçtiğimiz hafta İstanbul'un emekçi semtleri olan Alibeyköy ve Esenler'de "Üç Dünya Teorisi" konulu halka açık toplantılar yapıldı. Bu toplantılara çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu 200'er kişi katıldı. Toplantılar canlı bir hava içinde geçti. Emekçiler konferansları ilgiyle izlediler.

Konuşmacılar bu toplantılarda Üç Dünya Teorisi'nin Marksizmle revizyonizm arasındaki mücadelede temel bir mesele olduğunu belirttiler. Üçlü Blok'un bu teoriye yönelttiği saldırıların revizyonizmden kaynaklandığını anlattılar. Konuşmacılar sözlerini şöyle tamamladı:"Ya devrim safında yer alacağız ve Üç Dünya Teorisi'ni savunacağız, ya da karşı-devrim safında. Başka yol yoktur."

MAO ZEDUNG TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ YERLERİNDE ANILDI

ANKARA

Ankara'da bir grup asker 9 Eylül akşamı Mao Zedung'u andı. Toplantı Mao Zedung'un anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Daha sonra bir asker Mao Zedung'un hayatını ve mücadelesini anlatan bir konuşma yaptı. Bir başka asker Üç Dünya Teorisini anlatarak, Mao Zedung Düşüncesi ile silahlanmış olan Türkiye proletarya hareketinin revizyonizme ve oportünizme karşı verdiği mücadeleyi ve kazandığı başarıları özetledi. Toplantı coşkulu bir şekilde sona erdi.

K.MARAŞ

Kahramanmaraş' Pazarcık'ın bir köyünde 9 Eylül günü yapılan Mao Zedung'u anma toplantısına 50 köylü katıldı. Toplantının açış konuşmasından sonra Mao Zedung'un anısına 2 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Bir devrimci Mao Zedung Düşüncesini ve Üç Dünya tahlilini anlatan bir konuşma yaptı. Bir başka arkadaş ise Mao Zedung'un kadınlarla ilgili yazı ve konuşmalarını okudu. Toplantıda Halkın Sesi'ne gönderilmek üzere Yeni Çarlarla işbirliğini protesto eden bir metin hazırlandı ve oybirliğiyle kabul edildi.

AYDIN

Aydın İncirliova Halk Evinde Mao Zedung anıldı. Toplantıya İncirliova ve çevre köylerinden gelen emekçiler katıldılar.

MUĞLA

Muğla Milas'ta açık havada yapılan Mao Zedung'u anma toplantısı Enternasyonal marşı ve saygı duruşuyla başladı. Önce Mao Zedung'un hayatını anlatan bir yazı okundu. Mao'nun şiirlerinden örnekler verildi. Daha sonra Üç Dünya Teorisi canlı bir şekilde tartışıldı. Devrimci marşlar ve türküler söylendi. Toplantıda Halkın Sesi ve Aydınlık satıldı, Halkın Sesi için bağış toplandı.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKELERİ MAO ZEDUNG'U ANIYOR

Üçlü Oportünist Blok, Mao Zedung'a ve O'nun Üç Dünya Teorisine saldırırken, Üçüncü Dünya ülkeleri Mao Zedung'u saygı ve sevgiyle anıyorlar. Çünkü Üçüncü Dünya ülkeleri sosyal-emperyalistlere karşı mücadele etmektedirler.

Son olarak Zaire, Gana ve Ekvator Ginesi Devlet Başkanları Mao Zedung'un ölümünün birinci yıldönümü nedeniyle ÇKP'ye ve Hua Guo-feng yoldaşa gönderdikleri mesajlarda şöyle diyorlar:

Zaire Cumhurbaşkanı Mobutu: "İnsanlık Başkan Mao'nun fikirlerini ebediyen hafızasında tutacaktır. O'nun bütün hayatı insanlık düşünce tarihinde çürümeyen ve önemli bir merhale olarak ilelebet kalacaktır."

Gana Devlet Başkanı ve Yüksek Askeri Komisyonu Başkanı Hacı Antonio: "Başkan Mao'nun insanlığın ilerlemesine yaptığı yeri doldurulmaz katkı bütün dünyaca öğrenilmiştir. Dünya halkları O'nun sosyalizm davasıyla, hürriyet uğrundaki mücadele ve Üçüncü Dünya'nın kalkınması için yaptığı mükemmel hizmetleri ebediyen hatırlayacaktır."

Ekvator Ginesi Cumhurbaşkanı Matiye: "Başkan Mao, Ekvator Ginesi'ndeki dostlar ve kardeşlerin kalbinde ebediyen yaşayacaktır. Biz bu tarihsel olayı uçsuz bucaksız Çin'le beraber anıyoruz."

MOZAMBİK HÜKÜMET HEYETİ: "Mao Zedung'un Marksizme katkıları ilham kaynağıdır"

Kalkınma ve İktisadi Planlama Bakanı Marcelinos Dos Santos başkanlığındaki bir Mozambik hükümet heyeti, geçtiğimiz hafta içinde Çin Halk Cumhuriyeti'ne gitti. Heyet Pekin'de bulunduğu süre içinde Başkan Mao Zedung'un Anıtkabrini ziyaret etti. Heyet Mao'nun mezarına Mozambik Kurtuluş Cephesi hükümeti ve halkı adına bir çelenk koydu. Çelengin üzerindeki kurdelada şunlar yazılıydı:"Çin halkının ve Çin devriminin ulu önderi Mao Zedung ölmez! Başkan Mao Zedung'un devrime yaptığı katkı, Marksizm— Leninizmi zenginleştirmiş ve çeşitli ülkelerin halklarının kurtuluş davasına ebedi bir ilham kaynağı olmuştur."

MC Rusya'dan enerji almaya çalışırken Doğu Avrupa Sovyet enerji tekelinden çıkmaya çalışıyor

Demirel-Türkeşler "enerji buhranı"nı, Yeni Çarların uzattığı kancaya sarılarak çözmeye çalışıyorlar.

Acaba Rusya'ya "enerji bağımlılığı" konusunda, başka ülkelerden alınacak dersler yok mudur? Sovyet "yardım"larını alan ülkeler, gerçekten buhranlarını atlatıp, milli ekonomilerini bağımsız bir şekilde geliştirme olanağına kavuşabiliyorlar mı? Yoksa bir süre sonra eskisinden daha büyük buhranların içine mi yuvarlanıyorlar?

Şimdi sosyal-emperyalist "enerji sömürüsü"nün Çekoslovakya'yı nasıl bir buhran içine soktuğuna bakalım.

Geçenlerde Svobodne Slovo adlı bir Çek gazetesinde yayınlanan bir yazı, durumu şöyle özetliyordu: Kömür kaynakları bakımından çok zengin olan Çekoslovakya, eskiden esas olarak katı yakıtlara dayanıyordu. Bu durum 1960'ların başlarında değişti. Gazete şöyle devam ediyor: "Öncelikle ve büyük ölçüde Sovyetler Birliği'nden olmak üzere, daha yüksek kalite yakıt ithal etmeye başladık. Enerji ithalatına bağımlılık giderek arttı. 1960'ta enerji ithalatı ülkenin toplam enerji ihtiyacının yüzde 11'i kadarıyken 1976'da ihtiyacın üçte biri ithalatla karşılanır oldu. Bu, ithalata olan bağımlılığımızı artırdı ve ithal malı enerji için muazzam ödemeler yapmamıza yol açtı."

Rusya'nın sırf petrole 1975'de yaptığı zam yüzünden, Çekoslovakya 1975'de 889 milyon koruna, 1976'da da 503 milyon koruna zarara uğramıştır. Bu rakamlar ülkenin 1975'deki dış ticaret açığının yüzde 21'ini, 1976 daki dış ticaret açığının da yüzde 28'ini oluşturmuştur.

Öte yandan Moskova, Çekoslovakya'ya istediği enerjinin ancak küçük bir kısmını vermenin bedeli olarak, Çekleri Rusya'ya yatırım yapmaları için zorlamaktadır. Zemedelske Noviny adlı Çekoslovak gazetesi bu baskılardan şöyle yakınıyor: "COMECON'a üye çeşitli ülkelerin, ihtiyaçları olan enerjiyi ithal edebilmeleri için, Sovyet maden sanayisine ve Sovyet ulaşım sistemine büyük yatırımlar yapmaları gerekmektedir. Bu gibi yatırımların kendi kendini ödemesi ise, genellikle imalat sanayisine yapılan yatırımlardan çok daha yavaş olmaktadır."

Bütün bu nedenlerle, Çekoslovakya başbakanı Strugal, Haziran 1977'de Varşova'da yapılan 31. COMECON toplantısında "yakın ve enerji kaynakları sorununun Çekoslovakya için son derece acil olduğunu" söylemiş ve başlıca üç tedbir üzerinde durmuştur: (1) Milli katı yakıt üretimini geliştirmek (2) Diğer (Yani Rusya dışındaki) ülkelerden ithalatı artırmak, (3) Atom enerjisinden azami ölçüde yararlanmak. Çekoslovak yöneticilerinden Josef Kempny ise aynı sıralarda şunları söylüyordu: "Önceki beş-yıllık plan döneminde, temel enerji tüketimindeki artışın hemen tamamı ithalat yoluyla karşılanmış, özellikle yüksek kalite enerji tüketimimizin tamamı SSCB'den yapılan ithalata bağımlı olmuştu. Şimdiki beş-yıllık planda ise enerji tüketimindeki artışın yaklaşık üçte birinin kendi kaynaklarımızdan karşılanması öngörülmektedir."

Bu siyasete bağlı olarak bugün Çekoslovakya'da büyük bir "milli yakıt ve enerji kullanımı" kampanyası başlatılmıştır. Orta Bohemya'nın Slany ve Moravya'nın Ostrava yörelerinde keşfedilen yeni kömür ve linyit yatakları hızla üretime açılmakta, parti organı Rude Pravo ise "sadece şimdiki beş-yıllık plan döneminde değil, gelecek yüzyılda bile kömürün en önemli enerji kaynağı olarak kalacağını" yazmaktadır.

Milli bir enerji siyaseti ihtiyacı, giderek Parti ve Devlet Başkanı Hüsak'a bile kendini kabul ettirmiştir. 1968'deki Sovyet istilasının iktidara getirdiği bu revizyonist bile Brejnevleri üstü kapalı bir biçimde şöyle eleştiriyor: "İthal ettiğimiz hammaddelerin ve besin maddelerinin fiyatları yükselmektedir. Bu olumsuz etkiyi göğüslemek için, üretimimizde, sanayi, inşaat ve tarımımızda derhal enerjik tedbirler almalıyız. Dünya enerji ve hammadde sorunlarıyla karşı karşıyadır. Bu maddeleri temin etmek gitgide zorlaşmakta ve daha pahalıya malolmaktadır. ... Kimse bize herhangi bir şeyi bedava vermeyecektir.'

Bizzat Çekoslovak yöneticilerinin aldıkları tedbirler, bu ülkenin genel olarak sosyal-emperyalist sömürüden ve en başta da Sovyet enerji tekelinden nasıl zarar gördüğünü ortaya koyuyor.

Üçüncü Dünya'nın yeni başarısı:

VİETNAM BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'E GİRDİ

Vietnam halkının büyük önderi Ho Şi Min

Birleşmiş Milletler'in geçen hafta içinde toplanan 32'nci dönem Genel Kurulu, Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ni ve Cibuti Cumhuriyetini Birleşmiş Milletler üyeliğine kabul etti. Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, iki yıldır Birleşmiş Milletlere katılmak için başvuruyor, fakat üyeliği ABD emperyalistleri tarafından veto ediliyordu. Vietnam halkı yıllardır süren çetin bir mücadeleyle bağımsızlığını kazandıktan sonra, şimdi de diplomatik alanda ABD emperyalistlerine bir darbe daha indirmiş ve hakkı olan Birleşmiş Milletler üyeliğini söke söke almıştır. Bu, aynı zamanda Üçüncü Dünya ülkelerinin Birleşmiş Milletlerdeki yeni bir başarısıdır.

SOSYAL EMPERYALİSTLERİN KIBRIS TEZİ BİRLEŞMİŞ MİLLETLERDE BİR DAHA MAHKUM OLDU

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kıbrıs'ın başvurusu üzerine 31 Ağustos tarihinde olağanüstü toplandı. Kıbrıs Cumhuriyeti başvurusunda Maraş Bölgesinin Türkler tarafından yerleşime açılmasının Birleşmiş Milletler tarafından protesto edilmesini talep ediyordu.

Güvenlik Konseyi 17 gün süren toplantıdan sonra, geçen hafta kararını açıkladı. Buna göre BM Güvenlik Konseyi ; a)Maraş'ın Kıbrıs Türk Federe Devletinin bir iç meselesi olduğu görüşünü reddediyor b)Genel Kurul'un Kasım 1974 ve Mart 1975 kararlarının acilen uygulanmasını istiyor ve c)İki toplumun belirgin önerilere dayalı, yapıcı ve anlamlı görüşmelere başlaması çağrısını yineliyordu.

Görüldüğü gibi BM Güvenlik Konseyi'nin son kararı, Türkiye'nin Kıbrıs'ta sürdürdüğü haksız işgali mahkum eden yeni bir belgedir. Konsey 1974 ve 1975 Kararlarını hatırlatarak, Türk birlikleri dahil, adadaki bütün yabancı kuvvetlerin geri çekilmesini, göçmenlerin evlerine dönmelerini ve Kıbrıs'a yapılan her türlü yabancı müdahalenin son bulmasını istemiştir.

Güvenlik Konseyi'nin aldığı bu karar, Konseydeki tartışmalar sırasında "uluslararası konferans" tezini ısrarla tekrar piyasaya süren Rus sosyal-emperyalistlerine de yeni bir darbe indirmiştir. Böylece Yeni Çarların hegemonyacı emelleri bir daha boşa çıkarılmıştır.